

CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA I PENALĂ
DOSAR NR. 9319/3/2014

Subscrisa **FEDERAȚIA ROMÂNĂ DE FOTBAL**, cu sediul în București, Str. Sergent Vasile Șerbănică, nr. 12, Sectorul 2, înscrisă în Registrul Federațiilor ținut la grefa Tribunalului București sub nr. 60/08.05.2002, reorganizată potrivit Legii Educației Fizice și sportului nr. 69/2000, cu Certificat de înscriere nr. 48/08.05.2002, având Autorizație de funcționare nr. 1143/10.05.2002 și Certificat de Identitate Sportivă nr. 0000670/10.05.2002 eliberate, în condițiile legii, de Ministerul Tineretului și Sportului, cod fiscal R9825583, reprezentată legal de președinte Răzvan Burleanu,

prin avocați alesi
formulează

CONCLUZII

prin care solicităm, în temeiul dispozițiilor art. 421 pct. 2 lit. a Cod procedura penală, **admiterea apelului, desființarea Sentinței penale nr. 1461/13.06.2016 a Tribunalului București și, rejudecând cauza, achitarea Federației Române de Fotbal, în temeiul dispozițiilor art. 396 Cod procedură penală coroborate cu cele ale art. 16 alin. (1) lit. b din același act normativ sub aspectul săvârșirii:**

- a. infracțiunii de abuz în serviciu prev de art. 297 din Codul penal, cu aplicarea art. 309 Cod penal,
- b. infracțiunii de sustragere de sub sechestru prev. de art. 261 din Codul penal;

A. SITUATIE PREMISA

Prin rechizitoriul Ministerului Public – Parchetul de pe langa Inalta Curte de Casatie si Justitie- Directia Nationala Anticoruptie nr. 316 / P/ 2011 a fost trimisa in judecata inculpata **persoana juridica Federatia Romana de Fotbal** pentru savarsirea infractiunilor prevazute de:

- art. 17 lit d din Legea nr. 78/2000, rap. la art. 248 Cod Penal, art. 248¹ Cod Penal,

- art. 244 Cod Penal anterior

- cu aplicarea art. 33 lit a Cod penal anterior

In fapt, procurorii anticoruptie au retinut urmatoarele:

- la data de **20.07.2011**, Comitetul Executiv al Federatiei Romane de Fotbal, in cadrul unei sedinte, a hotarat **excluderea provizorie** a SC. Fotbal Club Universitatea Craiova, urmand ca aceasta masura sa fie supusa validarii Adunarii Generale a Federatiei Romane de Fotbal.

- tot Comitetul Executiv al FRF a stabilit ca respectiva hotarare sa intre in vigoare la data adoptarii sale, respectiv **20.07.2011**, desi era provizorie si nedefinitiva, cu producerea tuturor efectelor, astfel incat Adunarea Generala a Federatiei Romane de Fotbal a fost pusa in situatia faptului implinit si nu a mai avut ce sa valideze.

- motivul care a stat la baza excluderii societatii Fotbal Club Universitatea Craiova este faptul ca aceasta a apelat la instantele civile pentru solutionarea unor litigii, (referitor la raporturile contractuale cu fostul antrenor si manager Victor Piturca), desi **Federatia Romana de Fotbal** i-a cerut in mod repetat sa-si retraga actiunile deoarece aceasta modalitate de solutionarea a problemei reprezinta o incalcare grava a *Statului Federatiei Romane de Fotbal (art.81 lit b)*. Modul permis de solutionarea a acestui conflict intre S.C. Fotbal Club Universitatea Craiova si Victor Piturca (fost antrenor si manager) ar fi constatat in posibilitatea adresarii Tribunalului Arbitral al Sportului de la Lausanne, Elvetia.

- urmare acestei decizii, clubul sportiv si-a pierdut toti jucatorii de fotbal si, nu a participat la competitii sportive si au fost afectate si interesele persoanei juridice, in deplina cunostiinta de cauza, deci cu incalcarea prevederilor art.47 din Lg. 69/2000 privind educatia fizica si sportul, care dispun ca exercitarea autoritatii disciplinare se realizeaza

printr-un sistem coerent de sanctiuni, gradat in functie de gravitatea faptelor, garantarea dreptului la aparare, cu stabilirea cailor de atac impotriva sanctiunilor aplicate.

-procurorii au apreciat ca in speta, aceste drepturi au fost vadit nesocotite, deoarece nu a existat nicio modalitate logica de gradare a sanctiunii, de analiza coerenta a stabilirii gravitatii acesteia si de a da posibilitatea deplina a unei aparari si analizarea celor invocate in aparare dar si de a ataca decizia luata tocmai pentru a inlatura producerea acestor consecinte care nu se mai pot si nu se mai puteau stabili in situatia anterioara.

- S.C. Fotbal Club Universitatea Craiova S.A. a solicitat **Curtii de Apel Bucuresti** anulara Hotararii Comitetului Executiv al Federatiei Romane de Fotbal prin care s-a dispus excluderea sa provizorie, iar instanta a retinut prin **Sentinta civila nr. 4230/25.06.2012**, ramasa definitiva, faptul ca actul prin care s-a aplicat sanctiunea nu contine nicio motivare referitoare la vreo analiza a faptelor imputate reclamantei si nici la criteriile pentru care s-a optat la sanctiunea cea mai severa, respectiv excluderea, si de asemenea clubului sportiv nu i-au fost respectate nici cele mai elementare componente ale dreptului la aparare.

- **reprezentantii Federatiei Romane de Fotbal** au cunoscut adevarata situatie factica, dar au prezentat-o deformat tocmai pentru a determina masura excluderii clubului de fotbal. Acest lucru a ajutat **Federatia Romana de Fotbal** sa creeze mai multe prejudicii clubului de fotbal. Toti jucatorii ce aveau incheiate contracte civile cu S.C. Fotbal Club Universitatea Craiova S.A. le-au fost desfiintate contractele si au fost legitimati la alte cluburi. Aceasta situatie a creat o pierdere materiala certa a SC Fotbal Club Universitatea Craiova S.A. si totodata un folos necuvenit pentru altul, in sensul in care cluburile sportive fara nicio cheltuiala au primit jucatori de fotbal. Pe de alta parte se datora si catre bugetul de stat o creanta certa reprezentand obligatii fiscale care nu a mai putut fi incasata urmare a actiunii voluntariste realizate cu buna stiinta a inv. Mircea Sandu si Dumitru Dragomir, **reprezentanti** ai invinuitei **Federatia Romana de Fotbal** si Liga Profesionista de Fotbal.

-se constata faptul ca invinuitii au mai cunoscut si aspectul cu privire la existenta pe rolul instantelor a cauzei referitoare la deschiderea

procedurii de reorganizare judiciara si faliment a S.C. Fotbal Club Universitatea Craiova. Acestia nu au comunicat administratorului judiciar faptul ca acest club sportiv a fost exclus provizoriu de Comitetul Executiv al FRF, cunoscand ca starea de fapt si de drept a reorganizarii judiciare bloca si orice actiune juridica referitoare la patrimoniul S.C. Fotbal Club Universitatea Craiova. Diminuarea patrimoniului clubului sportiv prin plecarea jucatorilor de fotbal care reprezentau o valoare de peste 15 milioane lei sub aspectul drepturilor federative ale clubului, facuta in totalitate cu nerespectarea dispozitiilor legale si in deplina cunostiinta de cauza, a fost si este pagubitoare pentru creditorii clubului, inscrisi in tabloul credal, printre care si statul roman prin organul fiscal.

Mijloacele de proba invocate de procurorii anticoruptie in sustinerea acuzatiilor sunt enumerate la filele 34-43 din actul de sesizare a instantei.

* * *

Prin sentinta penala nr. 1461 din 31.06.2016, pronuntata de Tribunalul Bucuresti – Sectia I Penala, in dosarul nr. 9319/3/2014 s-a hotarat:

I. Respinge cererile de schimbare a incadrarii juridice din infractiunea prevazuta de art. 244 Cod penal 1969 in infractiunea prevazuta de art. 9 alin. 1 lit. g cu aplicarea art. 3 din Legea nr. 241/2005 formulata de Peluza Sud, Fan Club Universitatea Craiova – Legiunea XIII, FC U Craiova, Clubul Sportiv Judetean Stiinta U Craiova si din dispozitiile art. 244 Cod penal 1969 in infractiunea prevazuta de art. 17 lit. d din Legea nr. 78/2000 raportat la art. 246 Cod penal 1969, art. 248¹ Cod penal 1969, art. 258 Cod penal 1969 cu aplicarea art. 33 lit. a Cod penal 1969 formulata de catre Mititelu Adrian Marin, Mititelu Gigi Adrian, Mititelu Liana Gabriela, Mititelu Ileana si Preoteasa Gigel.

II. *Admite cererea de schimbare a incadrarii juridice din infractiunea prevazuta de art. 297 Noul cod penal in infractiunea prevazuta de art. 48 Noul cod penal raportat la art. 297 Noul cod penal, in ceea ce priveste pe inculpatele Liga Profesionista de Fotbal si Federatia Romana de Fotbal, formulate de catre Ministerul Public, Parchetul de pe langa Inalta Curte de Casatie si Justitie – Directia Nationala Anticoruptie.*

III. Constata ca:

a. Dispozitiile art. 17 lit. d din Legea nr. 78/2000 au fost abrogate prin Legea nr. 187/2012.

b. Art. 246 Cod penal 1969, art. 248¹ Cod penal 1969, art. 258 Cod penal 1969, art. 244 Cod penal 1969, art. 33 Cod penal 1969 au corespondent in dispozitiile art. 297 Noul cod penal, art. 308 Noul cod penal, art. 309 Noul cod penal, art. 261 alin. 1 Noul cod penal, art. 38 Noul cod penal, fiind dispozitii legale mai favorabile inculpatilor, conform art. 5 Noul cod penal.

IV. Condamna pe inculpatii Mircea Sandu si Dumitru Dragomir, dupa cum urmeaza:

- In temeiul dispozitiilor art. 297 Noul cod penal cu aplicarea art. 309 Noul cod penal, art. 308 Noul cod penal, art. 5 Noul cod penal la cate o pedeapsa de cate 2 ani si 4 luni inchisoare fiecare si cate 2 ani interzicerea drepturilor prevazute de art. 66 alin. 1 lit. a, b, g si k rap. la art. 66 pct. 2 Cod penal, art. 67 Cod penal.

- cu aplicarea art. 65 Cod penal, art. 66 alin. 1 lit. a, b, g si k Cod penal pentru fiecare pedeapsa principala.

- In temeiul dispozitiilor art. 13 din Legea nr. 78/2000 la cate o pedeapsa de cate 2 ani inchisoare pentru fiecare inculpat.

- In temeiul dispozitiilor art. 261 alin. 1 Cod penal la pedeapsa amenzii penale de cate 80.000 lei pentru fiecare inculpat, in conditiile dispozitiilor art. 61 pct. 2 Cod penal raportat la art. 61 pct. 4 lit. b Cod penal (200 zile amenda penala inmultit cu 400 lei zi/amenda penala).

- In temeiul dispozitiilor art. 38 Cod penal raportat la art. 39 alin. 1 lit. d Cod penal, inculpatii Mircea Sandu si Dumitru Dragomir vor executa o pedeapsa de cate 2 ani si 4 luni inchisoare sporite cu cate 8 luni inchisoare, in final vor executa fiecare cate o pedeapsa de 3 ani inchisoare, fiecare cate 80.000 lei amenda penala, precum si fiecare 2 ani interzicerea drepturilor prevzute de art. 66 alin. 1 lit. a, b, g si k Cod penal raportat la art. 66 pct. 2, art. 67 Cod penal, cu aplicarea art. 65 Cod penal, art. 66 lit. a, b, g si k Cod penal, pentru fiecare pedeapsa principala.

V. In temeiul dispozitiilor art. 136 Cod penal, art. 137 pct. 2 si pct. 4 lit. d Cod penal, **condamna pe inculpatele Liga Profesionista de Fotbal si Federatia Romana de Fotbal** la cate 300.000 lei amenda penala fiecare

(300 zile amenda penala inmultite cu 1.000 lei zi / amenda) pentru savarsirea infractiunii prevazute de art. 48 Cod penal raportat la art. 297 Cod penal cu aplicarea art. 309 Cod penal, cu aplicarea art. 5 Cod penal.

- In temeiul dispozitiilor art. 136 alin. 1 lit. f Cod penal obliga pe fiecare inculpata la publicarea hotararii de condamnare, dupa ramanerea definitiva, conform dispozitiilor art. 138 pct. 4 Cod penal.

- In temeiul dispozitiilor art. 136 Cod penal, art. 137 pct. 2 si pct. 4 lit. b Cod penal la cate 210.000 lei amenda penala, pentru savarsirea infractiunii prevazute de art. 48 Cod penal raportat la art. 261 Cod penal, cu aplicarea art. 5 Cod penal (210 zile amenda penala inmultite cu 1.000 lei zi / amenda).

Conform dispozitiilor art. 38 Cod penal, art. 39 alin. 1 lit. c Cod penal raportat la art. 147 alin. 1 Cod penal, inculpatele vor executa pedeapsa amenzii penale de cate 300.000 lei fiecare la care se adauga un spor de cate 70.000 lei pentru fiecare, in final vor executa pedeapsa amenzii penale de cate 370.000 lei fiecare si publicarea de fiecare inculpata a hotararii de condamnare, dupa ramanerea definitiva, conform dispozitiilor art. 138 pct. 4 Cod penal si art. 136 alin. 1 lit. f Cod penal.

VI. In temeiul dispozitiilor art. 91 Cod penal suspenda executarea pedepselor de cate 3 ani inchisoare aplicate inculpatilor Mircea Sandu si Dumitru Dragomir, pe durata unor termene de supraveghere de cate 3 ani si 4 luni, calculate in conditiile art. 92 Cod penal.

VII. Mentine masura sechestrului asigurator dispus prin ordonanta nr. 316/P/2011 din data de 03.04.2012 asupra bunurilor inculpatilor Sandu Mircea, Dragomir Dumitru, Liga Profesionista de Fotbal si Federatia Romana de Fotbal.

VIII. Admite actiunea civila formulata de catre partea civila SC Fotbal Club Universitatea Craiova SA, prin lichidator judiciar, Agentia de Insolventa SPRL Bucuresti.

In temeiul dispozitiilor art. 19 Cod procedura penala, art. 20 Cod procedura penala, art. 1357 Cod civil obliga pe inculpatii Sandu Mircea, Dragomir Dumitru, Liga Profesionista de Fotbal si Federatia Romana de Fotbal, in solidar, la plata sumei de 1.098.000.000 lei echivalentul a 258 milioane euro catre partea civila SC Fotbal Club Universitatea Craiova SA, prin lichidator judiciar, Agentia de Insolventa SPRL Bucuresti, plus

dobanda legala de la ramanerea definitiva a hotararii la achitarea debitului si la 10.527.634 lei, plus dobanda legala de la ramanerea definitiva a hotararii la achitarea debitului catre partea civila Ministerul Finantelor Publice – ANAF.

IX. Respinge ca inadmisibile actiunile civile formulate de catre Clubul Sportiv Judetean Stiinta „U” Craiova, Asociatia Fan Club U Craiova – Legiunea XIII, Asociatia Peluza Sud, FC „Universitatea” Craiova, Preoteasa Gigel, Mititelu Adrian Marin, Mititelu Gigi Adrian, Mititelu Liana Gabriela, Mititelu Ileana si Marin Emanuel Elian.

X. la act ca Primaria Municipiului Craiova a renuntat la solicitarea de constituire ca parte civila, conform Hotararii Consiliului Local nr. 447/25.07.2013.

XI. In temeiul dispozitiilor art. 274 Cod procedura penala obliga pe fiecare inculpat la cate 5.000 lei cheltuieli judiciare statului.

* * *

B. ASPECTE DE NETEMEINICIE

I. Situatie teoretica premisa

Raspunderea penala a persoanei juridice este calauzita, conform doctrinei in materie, de mai multe principii care trebuiau avute in vedere, fiecare in parte, de catre instanta de fond: *principiul legalitatii raspunderii penale, principiul egalitatii de tratament, principiul raspunderii penale bazata pe vinovatie (si compatibilitatea acestuia cu raspunderea penala a persoanei juridice), principiul caracterului personal al raspunderii penale, principiul unicitatii raspunderii penale a persoanei juridice (si cumulul raspunderii penale a persoanei juridice cu raspunderea penala a persoanei fizice), principiul individualizarii raspunderii penale a persoanei juridice si principiul prescriptibilitatii raspunderii penale a persoanei juridice.*

Printre aceste principii cu raportare la speta de fata, apreciem ca instanta de fond nu a analizat in mod riguros:

- principiul raspunderii penale bazate pe vinovatie si compatibilitatea sa cu raspunderea penala a persoanei juridice;

- principiul caracterului personal al raspunderii penale;
- principiul cumulului raspunderii penale a persoanei juridice cu raspunderea penala a persoanei fizice.

Analiza situatiei de fapt descrisa in Sentinta penala 1461 din 13 iunie 2016, s-a bazat in ceea ce priveste situatia inculpatului- persoana juridica Federatia Romana de Fotbal, pe coroborarea a doua paliere:

- faptul ca, prin presedintele Mircea Sandu, vicepresedintele Dumitru Dragomir si membrii Comitetului Executiv, s-a luat decizia nemotivata si neintemeiata de sanctionare grava a clubului FC Craiova;
- faptul ca, urmare acestei decizii de excludere provizorie, FRF a preluat jucatorii de fotbal de la clubul craiovean si i-a legitimat la alte cluburi, cu incalcarea dispozitiilor legale, avand drept consecinta o imbogatire – folos necuvenit pentru cluburile care i-au legitimat si o incalcare a drepturilor persoanelor, a drepturilor de proprietate ale acestora.

In opinia apararii, insa, instanta de fond nu a concluzionat asupra momentului, imprejurarilor si situatiilor obiective care sa justifice retinerea situatiei de fapt in modalitatea expusa anterior.

Totodata observam faptul ca instanta de fond nu a analizat separat fiecare aspect cu privire la situatia de fapt, motivarea sentintei penale fiind structurata conform acuzatiilor aduse prin actul de sesizare.

Este adevarat ca intentia, ca element al laturii subiective, s-ar putea deduce din latura obiectiva, insa, atat doctrina cat si practica *in concreto* tinand de metodologia investigarii infractiunilor de coruptie, arata faptul ca intentia evidentierii unor actiuni ilicite trebuie dedusa nu numai prin raportare la un rezultat produs, dar si din analiza unor imprejurari de fapt care sa justifice retinerea elementelor constitutive ale infractiunii, cu atat mai mult cu cat se retine o acuzatie in **sarcina unei persoane juridice** (care conform doctrinei raspunde direct, distinct si autonom in raport cu infractiunea retinuta si in sarcina persoanelor fizice care au actionat pentru ea).

In dezbaterile unor probleme de practica neunitara s-a aratat ca *“raspunderea penala a persoanei juridice nu poate fi conceputa in absenta interventiei unei persoane fizice”*. Codul penal roman a adoptat un model extensiv, dupa care pot atrage raspunderea penala a persoanei juridice

organele de conducere, reprezentantii legali, administratorii sau mandatarii faptici, sau prepusii. Legiuitorul roman, in art. 135 alin 3 Cod penal, a optat pentru posibilitatea cumulului raspunderii penale a celor doua categorii de persoane, iar solutia se explica prin aceea ca raspunderea penala a persoanei juridice nu trebuie sa serveasca drept cauza de exonerare de raspundere a persoanei fizice care este autorul material al faptei, persoane care trebuie sa raspunda pentru propria activitate cu vinovatia specifica. In acelasi timp, insa raspunderea cumulativa a celor doua categorii de persoane nu poate duce automat la caracterizarea legaturii dintre acestea drept participatie, fiind vorba de doua raspunderi care functioneaza autonom.

Un alt aspect important in retinerea savarsirii unei infractiuni este *caracteristica intentiei – directa sau indirecta- care este prevederea de catre autor a rezultatului faptei sale.* In acest sens, atat procurorii anticoruptie, cat mai ales judecatorul de prima instanta, *s-au bazat exclusiv pe interpretarea rezultatului activitatii Comitetului executiv.* Or, faptuitorul actioneaza cu intentie nu numai cand producerea rezultatului constituie insusi scopul actiunii sale, dar si atunci cand producerea rezultatului este privita ca mijloc necesar si insotitor al rezultatului urmarit. Nici acest palier de analiza nu a constituit preocuparea judecatorului fondului.

Din aceasta perspectiva, o exclusiva insiruire de date tinand de faptele deduse judecatii si deducerea (din aceasta cronologie) palierului subiectiv tinand de infractiuni complexe de coruptie pentru o persoana juridica, nu pot fundamenta o temeinica motivare.

Federatia Romana de Fotbal a actionat in conformitate cu Statutul si Regulamentul de aplicare a Statutului, luand decizii la nivel administrativ care puteau fi luate si puse in aplicare ori de cate ori se considera necesar.

Era, insa, de datoria procurorilor si a primei instante sa indice prin mijloace de proba distincte si clar individualizate folosirea diligentei si deficientelor in procedura de intrunire a Comitetului Executiv, cat si in puterea lui de decizie asupra unor aspecte importante in ceea ce priveste derularea competitiei ce urmau, dovedind dincolo de o suspiciune rezonabila ca a existat un scop bine determinat.

Nu in ultimul rand, deducerea elementelor tinand de latura subiectiva exclusiv din interpretarea conduitelor obiective deduse judecatii ar

conduce, in opinia apararii, la o interpretare netemeinica a situatiei de fapt. Proba trebuie sa conduca la concluzia existentei fiecarui act material ori subiectiv ce formeaza continutul ilicit al actiunii inculpatilor, iar probatoriul administrat trebuie sa fie apt de a convinge (nu pe baza de deductii ori indicii) ca ilicitul penal s-ar fi comis in forma finala retinuta.

Raspunderea penala a persoanei juridice reprezinta o chestiune dificila din perspectiva naturii faptelor si actorilor implicati in comiterea lor, iar dificultatea probatoriului este accentuata de forma de vinovatie. Criteriile propuse pentru a proba existenta laturii obiective a continutului infractiunii (stabilirea raspunderii penale a persoanei fizice cu aceeaasi conduita, identificarea elementelor constitutive ale infractiunii in modul in care persoana fizica a actionat, identificarea organelor de conducere, clarificarea conduitei acestora, existenta regulilor referitoare la prudenta si diligenta) se analizeaza coroborat, ponderea acestora indicand daca se impune sau nu tragerea la raspundere penala a persoanei juridice.

Elementele continutului constitutiv al infractiunii trebuie sa poate fi imputate persoanei juridice, conditie necesara pentru angajarea raspunderii penale, indiferent de vinovatia persoanei fizice.

Dreptul penal, indiferent daca este vorba de reglementarea din Codul penal anterior sau din Codul penal in vigoare, impune aceleasi reguli stricte: identificarea in concret a elementelor constitutive ale infractiunii si, in special, identificarea si descrierea actiunii sau inactiunii incriminate, atat in cazul in care autorul faptei este o persoana fizica, cat si in cazul in care autorul faptei este o persoana juridica. In acest ultim caz, este necesara si identificarea persoanei fizice care exercita functii de conducere, in masura in care fapta are legatura cu atributiile si scopul acestor functii.

Atragerea raspunderii penale a persoanei juridice pe baza unei actiuni sau inactiuni vagi, fara identificarea actelor prin care persoana fizica a savarsit in concret fapta penala in legatura cu atributiile si scopul functiilor de conducere incredintate, este o manifestare in contradictie evidenta cu principiile statului de drept, mai ales cu principiul care consacra dreptul la un proces echitabil.

II. Încălcarea principiului securității raporturilor juridice

Având o structură complexă, principiul securității juridice exprimă, în esență, faptul că persoanele fizice și cele juridice trebuie protejate „*contra unui pericol care vine chiar din partea dreptului, contra unei insecurități pe care a creat-o dreptul sau pe care acesta riscă s-o creeze*”.

Acest principiu a fost consacrat și a cunoscut o continuă îmbogățire în dreptul european, atât la nivel general comunitar, cât și în materia protecției drepturilor omului.

Astfel, Curtea de Justiție a Comunităților Europene a statuat că „*principiul securității juridice face parte din ordinea juridică comunitară și trebuie respectat atât de instituțiile comunitare, cât și de statele membre, atunci când acestea își exercită prerogativele conferite de directivele comunitare*”.

De asemenea, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a subliniat în jurisprudența sa (*cauza Marcks împotriva Belgiei*, 1979) importanța respectării principiului securității juridice, considerat ca fiind, în mod necesar, inerent atât dreptului Convenției, cât și dreptului comunitar.

În jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, acest principiu este consacrat în mod explicit în legătură cu unul dintre drepturile fundamentale reglementate de Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, respectiv dreptul la un proces echitabil.

În numeroase cauze împotriva României (ex. *cauza Brumărescu împotriva României*), CEDO a statuat că unul dintre elementele fundamentale ale preeminenței dreptului este principiul securității raporturilor juridice, care impune, printre altele, ca soluția dată în mod definitiv de către tribunale unui litigiu să nu fie repusă în discuție.

Prevederea în normele interne că autoritatea de lucru judecat constituie o cauză care împiedică punerea în mișcare a acțiunii penale, nu este de natură să acopere întreaga sferă a situațiilor care pot aduce atingere principiului securității raporturilor juridice, limitându-se doar la situația în care există identitate de părți și identitate de obiect.

În practică, însă, soluțiile instanței pot tranșa în mod diferit și definitiv, aceeași situație de fapt, aspect care contravine principiului de drept menționat.

În acealși sens, s-a exprimat și Curtea Europeană a Drepturilor Omului care, în cauza **Lungu împotriva României**, a statuat: "Chiar admițându-se că nu exista nici identitate de părți, nici identitate de obiect al celor două proceduri interne, Curtea constată că procedura fiscală și cea penală vizau aceeași chestiune determinantă pentru soluționarea acestora, respectiv încadrarea juridică a acelorași operațiuni de transformare și de revânzare a anvelopelor (mutatis mutandis, Siegle împotriva României, nr. 23456/04, pct. 36, 16 aprilie 2013).

Faptul că pot exista mai multe opinii pe marginea unui subiect nu reprezintă un motiv suficient pentru a fi adusă atingere principiului securității raporturilor juridice. Nu se poate deroga de la acest principiu decât atunci când motive substanțiale și imperioase impun acest lucru.

(...). Însă derularea simultan și în paralel a două proceduri independente având ca obiect aceleași fapte, care a determinat secția penală a curții de apel să ajungă la o nouă apreciere a faptelor respective, radical opusă hotărârii anterioare a secției comerciale a aceleiași curți de apel, a adus atingere principiului securității juridice (mutatis mutandis, Siegle).

Prin urmare, revenind asupra unei chestiuni în litigiu care fusese deja soluționată și care făcuse obiectul unei hotărâri definitive, și în absența oricărui motiv valabil, curtea de apel a încălcat principiul securității raporturilor juridice. Din acest motiv, a fost încălcat dreptul reclamantilor la un proces echitabil în sensul art. 6 § 1 din Convenție."

Cu privire la aceleași chestiuni cu care a fost sesizată instanța prin rechizitoriul nr. 316/P/2011 s-au pronunțat, în repetate rânduri, instanțele de judecată civile.

Revenirea asupra analizei acelorași chestiuni, tranșate deja în mod definitiv, încalcă, în opinia apărării, principiul securității raporturilor juridice.

Toate aspectele relevante de natură penală și care constituie, prin ele însele, elemente de tipicitate ale faptelor deduse judecății și de vinovăție, regăsite în cauză, și-au găsit deja dezlegare în fața instanțelor de judecată.

Astfel, următoarele decizii ale instanțelor de judecată civilă au analizat și tranșat aspectele repuse în discuție prin sesizarea instanței de judecată cu rechizitoriu:

- Decizia 3240 / 14 iunie 2012 a Inaltei Curti de Casatie si Justitie a retinut :

„hotararile pronuntate comisii nu pot fi cenzurate pe calea unei actiuni in anulare prevazute de art. 364 Cod procedura civila, ci doar pe caile prevazute in statutele si regulamentele in baza carora respectivele comisii s-au infiintat si functioneaza”.

- Decizia nr. 5465 / 28.05.2013 a Inaltei Curti de Casatie si Justitie – Sectia de Contencios Administrativ si Fiscal, pronuntata in dosarul 4186 / 2 / 2012 care într-un litigiu dintre SC Fotbal Club U Craiova SA, Victor Pițurcă și FRF, a stabilit cu putere de lucru judecat competența exclusivă a instanțelor arbitrale sportive pentru soluționarea litigiilor izvorâte din activitatea și organizarea activității sportive, precum și :

- faptul ca „în cauză sunt pe deplin aplicabile dispozițiile art. 343¹ Cod Procedura Civila potrivit cărora prin clauza compromisorie părțile convin ca litigiile ce se vor naste din contractul în care este înserată, sau în legătură cu acestea, să fie soluționate pe calea arbitrajului, aratându-se numele arbitrilor sau modalitatea de numire a lor [...] Aceasta, întrucât, prin clauza compromisorie agreată, părțile pot alege să nu numească ele însele arbitrii, sau sa agreeze o modalitate de numire a lor (teza II-a a art.343 1 alin.1 CPC) modalitate care poate implică intervenția unui terț în procedura de numire. Situația concretă din speță este elocventă: recurenta SC Fotbal Club U Craiova își exprimase consimțământul față de modalitatea de numire a arbitrilor prescrisă de RSTJF, la momentul aderării la structura federală. In acest sens, art.11 – cererea de afiliere din Statutul FRF prevede ca: membrii afiliați sau structurile sportive care doresc sa se afilieze la FRF... să recunoască autoritatea comisiilor cu atribuții jurisdictionale din cadrul UEFA, FIFA si FRF astfel cum aceasta este definita de statutele acestora, precum si jurisdicia Tribunalului Arbitral al Sportului de la Lausanne...”

- faptul ca „TAS oferă toate garanțiile impuse de dreptul la un proces echitabil, incluzând independența și imparțialitatea tribunalului, respectarea dreptului la apărare și asigurarea contradictorialității procedurii”;

- faptul ca „este neîntemeiat să se susțină că recursul la TAS, ca instanță de soluționare a unei dispute, reprezintă o vătămare a liberului acces la justiție”;

- faptul ca „apelul la o instanță arbitrală în detrimentul justiției etatizate nu vatămă dreptul de liber acces la justiție”;

- faptul ca „după epuizarea instanțelor arbitrale, orice participant la litigiile FRF care a parcurs toate căile prevăzute de lege, are în final garantat accesul la o justiție care funcționează în baza legii, este independentă și supusă doar legii, respectiv justiția elvețiană care se realizează prin Tribunalul Federal și celelalte autorități judiciare.”

- faptul că „în prezenta cauză intimatul-reclamant Pițurcă Victor a apelat la jurisdicția arbitrală invocând clauza cuprinsă în contractul individual de muncă nr. 32148/23.09.2010 care prevede soluționarea conflictelor de către comisiile jurisdicționale ale FRF / LPF.”

- faptul că „nu poate fi reținută încălcarea dispozițiilor art. 284 alin. (1) din Codul muncii, în cauză fiind aplicabile dispozițiile art. 340 Cod pr. civilă¹.”

- faptul ca „dispozițiile și normele procedurale înscrise în regulamentele sportive nu încalcă dispozițiile din Constituția României referitoare la liberul acces la justiție sau cele din Codul Muncii privitoare la competența de soluționare a unui litigiu de muncă”. Instanța Supremă a recunoscut competența organelor jurisdicționale ale FRF, de a soluționa litigiile dintre cluburi și jucători sau antrenori, precum și unicitatea căii de atac împotriva deciziilor Comisiei de recurs FRF/LPF

¹ Art. 340 - Persoanele care au capacitatea deplină de exercițiu al drepturilor pot conveni să soluționeze pe calea arbitrajului litigiile patrimoniale dintre ele, în afară de acelea care privesc drepturi asupra cărora legea nu permite a se face tranzacție.

- Decizia civilă nr. 1888 din 09.04.2014 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția de contencios administrativ și fiscal în dosarul nr. 8526/2/2011, prin care s-a casat Sentința civile nr. 4230/25.06.2012 a Curții de Apel București – Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, iar pe fond s-au respins ca inadmisibile acțiunea în anulare și cerere de suspendare a executării formulate de reclamanta Fotbal Club Universitatea Craiova SA. **conform careia :**

„prin afilierea SC Fotbal Club Universitatea Craiova SA la FRF aceasta a consimțit la toate clauzele din Statutul FRF, inclusiv la acelea care reglementează modul de soluționare a litigiilor, recunoscând competența instanțelor sportive organizate de federațiile internaționale, ceea ce este de natură să asigure liberul acces la justiție, deoarece TAS respecta garanțiile de independentă și imparțialitate cerute unui organ arbitral;

(...) „acțiunea în anularea hotărârii Comitetului Executiv nr. 6/20.07.2011 este inadmisibilă având în vedere necompetența generală a instanțelor care impun jurisdicția unor tribunale sportive, excluzând pentru litigiile care fac obiectul lor competența instanțelor de drept comun”.

Observație : procurorii anticorupție si-au motivat rechizitoriul facand trimitere la considerentele Sentinței civile nr. 4230/25.06.2012 a Curții de Apel București – Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, desfiintata prin sus-mentionata Decizie a Inaltei Curti de Casatie si Justitie (filele 14-16 rechizitoriu).

Chestiunile tranșate în opinia acuzării prin Sentința civilă nr. 4230/2012 a Curții de Apel București, cu valoare de chestiuni prejudiciale civile (in conditiile in care Sentinta nu era si irevocabila), ar fi fost:

- „ca excluderea unui club din FRF ar putea fi și ar trebui cenzurată de instanța de drept comun, iar nu de către instanțele arbitrale, spre a se asigura respectarea principiului dreptului la apărare și a proporționalității”;
- „măsura excluderii provizorii a SC Fotbal Club U Craiova ar fi fost adoptată cu un manifest exces de putere, iar prin punerea sa în aplicare

s-au produs deja consecințe iremediabile din punct de vedere material și al activității sportive care se perpetuează în timp”.

Iata de ce apararea intelege a aprecia, sub acest aspect, ca, in conformitate cu prevederile art. 311 alin. (1) din vechiul Cod de procedura civilă, sub imperiul căruia s-a pronunțat hotărârea, care se regăsesc și în art. 500 alin. (1) din Noul Cod pr. civilă: „hotărârea casată nu are nici o putere”.

- Decizia nr. 388/05.02.2015 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție în dosarul nr. 3801/1/2014 a statuat următoarele:

„potrivit art. 56 din Statutul FRF deciziile pronunțate de Comisia de recurs a FRF pot fi atacate la Tribunalul Arbitral al Sportului de la Lausanne”;

„potrivit Codului federal elvețian al dreptului privat internațional deciziile tribunalului arbitral pot fi atacate la Curtea Supremă Federală Elvețiană, ca atare nu se pune problema limitării accesului la justiție prin prevederea acestor căi de atac în procedura arbitrală”;

„Decizia nr. 43/CR/2011 dată la data de 20.04.2011 de Comisia de Recurs din FRF putea fi cenzurată prin exercitarea căii de atac la Tribunalul Arbitral al Sportului de la Lausanne în condițiile parcurgerii complete a procedurii arbitrale prevăzută expres de dispozițiile Statutului FRF”;

„Tribunalul Arbitral Sportiv de la Lausanne este singurul în măsură a exercita controlul asupra hotărârii, inclusiv sub aspectul eventualei depășiri a competențelor conferite comisiilor, prin raportare la obiectul și natura litigiului dedus arbitrajului”;

„hotărârea TAS poate fi contestată ulterior conform art. 389 alin. (1) Cod pr. civilă al Confederației Elvețiene la Tribunalul Federal, care reprezintă o instituție independentă și imparțială în sensul dispozițiilor art. 6 din CEDO”.

Legalitatea jurisdicțiilor sportive a mai fost confirmată prin: **Sentința civilă nr.13/27.03.2013** a Curții de Apel București pronunțată în dosarul nr.4278/2/2011; **Decizia 3526/25.06.2013** a Înaltei Curți de Casație și

Justitie; **Decizia nr.1564/2013** pronunțată de Înalta Curte de Casatie si Justitie Secția I civilă în soluționarea dosarului nr.5222/2/2012; **Decizia nr.2172/16.09.2014** a Înaltei Curti de Casatie si Justitie Secția I civilă pronunțată în soluționarea dosarului nr.4000/1/2013, prin care cererea de revizuire formulata de catre clubul U Craiova SA împotriva Deciziei civile nr.3526/2013 a Înaltei Curti de Casatie si Justitie Sectia I civilă a fost respinsă; **Decizia** pronuntata in solutionarea dosarului nr.1495/1/2014 de catre Înalta Curte de Casatie si Justitie, **Decizia nr.1564/2014** pronuntata de catre Înalta Curte de Casatie si Justitie, Secția I civilă în soluționarea dosarului nr.5222/2/2012 ce avea ca obiect actiunea in anulare formulată de clubul U Craiova SA împotriva deciziei arbitrale nr.41/CL/2011; **Decizia nr.2811/18.09.2015** a Înaltei Curti de Casatie si Justitie Secția Contencios Administrativ si fiscal și altele.

*

III. Ipoteze greșite pe care se întemeiază acuzațiile cu impact asupra infracțiunii de abuz în serviciu

Rechizitoriul procurorilor anticorupție și motivarea instanței de judecată s-au axat pe următoarele paliere de analiză, considerate a fi fost reținute în mod eronat :

1. **sanctiunea excluderii provizorie din data de 20 iulie 2011 a clubului FOTBAL CLUB U CRAIOVA S.A. de către Comitetul Executiv al Federației Române de Fotbal a fost realizată în mod defectuos, cu știință, abuz de putere și usurință**, prin simpla prezentare la începutul sedinței a unor înscrisuri de natură a proba încălcarea gravă a statutului **Federatiei Romane de Fotbal** de către SC Fotbal Club Universitatea Craiova.

2. **decizia de suspendare trebuia supusa validării Adunării Generale a Federatiei Romane de Fotbal** care putea decide continuarea suspendării, prelungirea sau încetarea acesteia, fapt ce ar contraveni dispozițiilor art. 18 pct 2 din Statut care arată ca „*dacă se adopta o masura*

provizorie de excludere aceasta trebuie sa fie validata de Adunarea Generala”.

3. nu a existat nicio explicatie cu privire la urgenta punerii in executare in aceasi zi sau la 3 zile a hotararii Comitetului Executiv privind SC Fotbal Club Universitatea Craiova.

4. in mod abuziv si nelegal contractele jucatorilor au fost desfiintate de Federatia Romana de Fotbal prin reprezentantii sai, neexistand dispozitii statuare justificative in activitatea sportiva pentru constituirea unui temei in realizarea acestora. Preluarea jucatorilor de fotbal de la clubul craiovean si legitimarea acestora la alte cluburi, cu incalcarea dispozitiilor legale, fara nicio valoare pecuniara pentru SC Universitatea Craiova ar reprezinta o paguba pentru acest club, o imbogatire – folos necuvenit pentru cluburile care i-au legitimat si o incalcare a drepturilor persoanelor, a drepturilor de proprietate a acestora iar punerea in executare a hotararii din 20.07.2011 de excludere provizorie s-a facut cu incalcarea dreptului la aparare si la un proces echitabil pentru jucatorii de fotbal si pentru clubul craiovean.

1. sanctiunea excluderii provizorie din data de 20 iulie 2011 a clubului FOTBAL CLUB U CRAIOVA S.A. de către Comitetul Executiv al Federației Române de Fotbal a fost realizată în mod defectuos, cu știință, abuz de putere și usurinta, prin simpla prezentare la inceputul sedintei a unor inscrisuri de natura a proba incalcarea grava a statutului Federației Romane de Fotbal de catre SC Fotbal Club Universitatea Craiova.

Federația Română de Fotbal este organizată și funcționează în conformitate cu dispozițiile Legii educației fizice și sportului nr. 69/2000, ale OG nr. 26/2000 privind asociațiile și fundațiile. Potrivit dispozițiilor art. 35 din Legea nr. 69/2000 forma în vigoare la momentul luării Deciziei nr. 6/20.07.2011:

„Federațiile sportive naționale sunt structuri sportive de interes național, constituite prin asocierea cluburilor sportive și asociațiilor județene și ale Municipiului București, pe ramuri de sport.”,
iar potrivit art. 36 alin. (5) din același act normativ

„Federațiile sportive naționale se organizează și funcționează în baza statutului propriu elaborat în conformitate cu prevederile prezentei legi și cu statutele federațiilor internaționale corespondente.”.

Federația Română de Fotbal este o persoană juridică de drept privat, de utilitate publică, fără scop lucrativ, autonomă, neguvernamentală și neutră din punct de vedere politic, religios și etnic, al cărei scop îl constituie organizarea, administrarea, coordonarea și controlul activității fotbalistice pe teritoriul României, la toate nivelurile.

Federația Română de Fotbal este membru afiliat FIFA și UEFA, fiind singura autoritate a fotbalului recunoscută de organismele internaționale – FIFA și UEFA – și autorizată conform legii să organizeze activitatea în acest domeniu.

Statutul Federației Române de Fotbal a fost aprobat de Adunarea Generală, avizat de Ministerul Turismului și Sportului în conformitate cu art. 18 și 36 din Legea nr. 69/2000 a educației fizice și sportului, a fost supus cenzurii instanței de judecată cu ocazia depunerii acestui la Tribunalul București – Secția V-a civilă în dosarul nr. 26006/3/2009. Prin încheierea din 02.11.2009 a fost validat de către instanța de judecată și era în vigoare la data de 20 iulie 2011.

Potrivit art. 6 alin. (2) din Statutul FRF în vigoare la data adoptării hotărârii nr. 6 din 20.07.2011: „În activitatea lor, FRF, LPF, membrii afiliați, jucătorii și membrii comisiilor FRF sunt obligați:

c) Să respecte întotdeauna statutele, regulamentele și deciziile FIFA și UEFA, precum și deciziile Tribunalului Arbitral al Sportului de la Lausanne;

d) Să recunoască jurisdicția TAS astfel cum este definită de statutele FIFA și UEFA;

e) Să respecte obligațiile instituite prin dispozițiile art. 64 din Statutul FIFA adoptat la data de 30.05.2008 la Congresul de la Sydney și intrat în vigoare la data de 01.08.2008;

f) Să respecte orice îndatoriri care le revin în conformitate cu dispozițiile statutului și regulamentelor FIFA și UEFA.”

Asa cum aratam mai sus, Federatia Romana de Fotbal este membră FIFA din anul 1923 și este obligată să aplice și să respecte Statutul FIFA.

Art. 68 alin. (3) din Statutul FIFA prevede că „asociațiile trebuie să introducă în statutele sau regulamentele lor o clauză care să stipuleze interzicerea înaintării către instanțele de drept comun a litigiilor din cadrul asociațiilor sau a litigiilor implicând ligile, membrii ligilor, cluburile, membrii cluburilor, jucătorii, oficialii, în afară de cazul în care regulamentul FIFA sau dispozițiile legale obligatorii prevăd sau stipulează în mod expres recurgerea la instanțele de drept comun”.

Această dispoziție, obligatorie pentru Federatia Romana de Fotbal, se regăsește în art. 57 alin. (1) și (2) din Statutul FRF aplicabil la data de 20.07.2011 și prevede că:

„litigiile izvorâte din sau în legătură cu activitatea fotbalistică din România, în care sunt angrenate cluburile afiliate și oficiali ai acestora, oficiali ai FRF/LPF/AJF, jucători, agenți de jucători sau agenți de meciuri urmează să fie soluționate exclusiv de organismele jurisdicționale ale FRF.

Prezentele dispoziții exclud, pentru toate litigiile decurgând din activitatea sportivă, competența instanțelor judecătorești, cu excepția litigiilor decurgând din interpretarea și executarea contractelor civile sau individuale de muncă încheiate între jucători și cluburi sau între antrenori și cluburi.

TAS (Tribunalul Sportiv de la Lausanne) este competent să soluționeze orice litigiu dintre FIFA, UEFA, confederațiile regionale, federații naționale, ligi, cluburi, jucători, oficiali, agenți de jucători sau agenți de meciuri licențiați, dacă statutele FIFA/UEFA/FRF nu prevăd altfel.”

Prin afilierea la Federatia Romana de Fotbal, fiecare structură sportivă (inclusiv SC Fotbal Club U Craiova SA) a fost de acord cu această clauză, iar prin afiliere, părțile au convenit ca litigiile să fie soluționate în arbitraj. În acest context, apararea intelege a preciza ca arbitrajul la care face trimitere Statutul FRF și FIFA, cel al Tribunalului Sportiv de la Lausanne, este unul specializat exclusiv în materie sportivă, aspect ce-i conferă unicitate, sentințele pe care le pronunță TAS putând fi contestate la Curtea Supremă Federală a Elveției, singura instanță care este competentă

să analizeze căile de atac exercitate împotriva hotărârilor arbitrale internaționale pronunțate în Elveția.

SC Fotbal Club U Craiova SA a fost club afiliat la Federația Română de Fotbal, afilierea făcându-se în conformitate cu statutul FRF adoptat de Adunarea Generală, organ de conducere și legislativ al FRF, alcătuit din totalitatea membrilor săi și cu atribuții de reglementare în domeniul activității fotbalistice.

Afilieră oricărui club de fotbal la FRF presupune respectarea statutului FRF, inclusiv în ceea ce privește soluționarea disputelor.

Prin afilierea la FRF, SC Fotbal Club U Craiova SA și-a însușit în totalitate clauzele din Statutul FRF, inclusiv la acela care reglementează modul de soluționare a litigiilor și competența instanțelor sportive organizate de federațiile internaționale.

Mai mult, potrivit art. 11 alin. (2) din Statutul FRF, orice structură sportivă care dorește să devină membră a FRF sau care este membră a FRF la data adoptării statutului trebuie să înscrie în propriile statute următoarele obligații:

- „a) să respecte întotdeauna statutele, regulamentele, directivele și deciziile FIFA, UEFA și FRF în vigoare;*
- c) să recunoască autoritatea comisiilor cu atribuții jurisdicționale din cadrul FIFA, UEFA și FRF astfel cum este definită în statutele acestora, precum și Jurisdicția Tribunalului Arbitral al Sportului de la Lausanne astfel cum este definită în statutele FIFA, UEFA și FRF.”*

În sensul celor mai sus arătate sunt și dispozițiile art. 28 alin. (6) din Legea nr. 69/2000, potrivit căreia:

„Cluburile sportive, indiferent de forma de organizare prevăzută de prezenta lege, vor respecta prevederile specifice din normele și regulamentele federațiilor naționale și, după caz, ale ligilor profesioniste din ramura de sport respectivă.”

Cu ocazia licențierii participării la campionatul de fotbal național, care se realizează anual, SC Fotbal Club U Craiova SA, prin semnătura

domnului Mititelu Adrian, a dat o declarație în care precizează „FC Universitatea Craiova confirmă prin prezenta că recunoaște obligativitatea statutului, regulamentelor, directivelor și deciziilor FIFA, UEFA, FRF și LPF, ca și jurisdicția Tribunalului de Arbitraj pentru Sport de la Lausanne, conform articolelor aplicabile din Statutul UEFA și din Statutul FRF” (în acest sens adresa nr. 478 din 22.03.2010 și adresa nr. 2139 din 15.03.2011)

Prin urmare odată cu aderarea, SC Fotbal Club U Craiova SA si-a asumat nu numai drepturile, ci și obligațiile reglementate de Statut, printre care și aceea de a se supune procedurilor administrative.

În ceea ce privește modalitatea de soluționare a litigiilor dintre membrii săi și dintre membrii săi și FRF, Statutul FRF (care, așa cum aratăm anterior, este rezultatul manifestării de voință a membrilor săi, iar aderarea la FRF presupune aderarea la statut) prevede **justiția arbitrală**, clauza din statut **având valoarea unei convenții arbitrale** (art. 57 alin. (1) și (2) din Statut FRF)

În conformitate cu dispozițiile art. 343³ Cod pr. civilă vechi și art. 553 din noul Cod pr. civilă **încheierea convenției arbitrale exclude pentru litigiul care face obiectul ei competența instanțelor judecătorești**. În cazul existenței unei convenții arbitrale valabile, necompetența instanțelor judecătorești este generală. Împotriva hotărârilor pronunțate de comisiile jurisdicționale ale FRF (Camera Națională pentru soluționarea Litigiilor și Comisia de recurs), Statutul FRF (care este în acord cu statutul UEFA și FIFA), prevede o procedură de judecată în fața Tribunalului Arbitral Sportiv de la Lausanne Elveția.

În ceea ce privește excluderea competențelor instanțelor statale pentru soluționarea litigiilor în privința cărora există convenții arbitrale, apararea înțelege a invoca următoarele hotărâri pronunțate ca urmare a contestațiilor și acțiunilor în anulare, căi de atac extraordinare, promovate de către reprezentanții SC Fotbal Club Universitatea Craiova SA:

sentința civilă nr.13/27.03.2013 a Curții de Apel București pronunțată în dosarul nr.4278/2/2011;

decizia 3526/25.06.2013 a Inaltei Curți de Casație și Justiție;

decizia nr.1564/2013 pronunțată de Inalta Curte de Casatie si Justitie Secția I civilă în soluționarea dosarului nr.5222/2/2012;

decizia nr.2172/16.09.2014 a Inaltei Curti de Casatie si Justitie Secția I civilă pronunțată în soluționarea dosarului nr.4000/1/2013 de catre Inalta Curte de Casatie si Justitie prin care cererea de revizuire formulata de catre clubul U Craiova SA impotriva deciziei civile nr.3526/2013 a Inaltei Curti de Casatie si Justitie Secția I civila a fost respinsă;

decizia pronuntata in solutionarea dosarului nr.1495/1/2014 de catre Inalta Curte de Casatie si Justitie, prin care contestatia in anulare formulata de clubul U Craiova împotriva deciziei nr. 3526/25.06.2013 a Inaltei Curti de Casatie si Justitie a fost respinsă;

decizia nr.1564/2014 pronuntata de catre Inalta Curte de Casatie si Justitie, Sectia I civila in soluționarea dosarului nr.5222/2/2012 ce avea ca obiect actiunea in anulare formulate de clubul U Craiova SA impotriva deciziei arbitrale nr.41/CL/2011;

decizia nr. 3240/14.06.2012 a Inaltei Curti de Casatie si Justitie;

decizia nr.2811/18.09.2015 a Inaltei Curti de Casatie si Justitie Sectia Contencios Administrativ și fiscal.

Prin infiintarea a doua entitati cu denumiri asemanatoare – SC „FC U Craiova” SA si respectiv SC „Fotbal Club U Craiova” SA – si prin modalitatea in care a inteles sa respecte Statutul Federatiei Romane de Fotbal, Mititelu Adrian s-a pozitionat intr-o permanenta atitudine de provocare a limitelor de interpretare a normelor statutare, de rastalmacire a acestora, de sicanare a forurilor de conducere ale federatiei Romane de Fotbal si, nu in ultimul rand, de provocare a unor situatii litigioase pe care, in propriul sau stil, paralel normelor Statutare, a inteles sa le gestioneze.

Asa cum rezulta din mateerialul de urmarire penala, prin încălcarea obligațiilor asumate prin aderarea la Statutul Federatiei Romane de Fotbal, SC Fotbal Club U. Craiova SA s-a adresat instanțelor de drept comun cu acțiuni în anularea hotărârilor comisiilor Federatiei, in pofida faptului că,

asa cum am aratat anterior, existenta conventiei arbitrale exclude competenta instantelor statale.

In aceste conditii, Federatia Romana de Fotbal, prin doua adrese, respectiv **adresa nr. 1985/13.07.2011** (vol. III fila 284 dosar urmarire penala) si **adresa 1908/08.07.2011** (vol. III fila 282 dosar urmarire penala) a solicitat SC Fotbal Club Craiova SA sa **renunte la toate actiunile existente pe rolul instantelor de judecata statale**, actiuni in care este implicata Federatia Romana de Fotbal, aratand si **măsura care trebuia dispusa in cazul in care clubul nu respecta Statutul FRF**. Domnul Mititelu Adrian si SC Fotbal Club Craiova SA nu au raspuns acestor demersuri, continuandu-si, asa cum aratam anterior, atitudinea unica, solitara, de interpretare personala a normelor statutare.

Statutul Federatiei Romane de Fotbal prevede in art. 18 alin. (2) :

„Comitetul executiv poate adopta provizoriu măsura de excludere a membrului afiliat în cauză, pe care trebuie să o supună validării primei Adunări Generale a FRF”.

Același statut prevede la art. 18 alin. (1) lit. b) că *„excluderea se poate lua pentru încălcarea în mod grav a Statutului, Regulamentelor, normelor și hotărârilor FRF”.*

Cu ocazia ședinței Comitetului Executiv din data de 20.07.2011 a fost prezentată situația litigiilor promovate de SC Fotbal Club U. Craiova SA împotriva FRF și a organismelor jurisdicționale al FRF. În ședința Comitetului Executiv a fost pusă în discuție adresa Direcției juridice a FRF (vol V – fila 58-61, dosar de urmarire penala) în care s-a arătat că, începând cu luna mai 2011, clubul SC Fotbal Club U Craiova SA a inițiat mai multe acțiuni în justiție, solicitând suspendarea executării Deciziei nr. 42 din 20.04.2011 a Comisiei de Recurs și a Hotărârii nr. 41 din 10.03.2011 a Comisiei Naționale de Soluționare a Litigiilor, precum și anularea acestor hotărâri, fiind menționate următoarele dosare:

- Dosarul nr. 4278/2/2011 – având ca obiect acțiune în anulare a Hotărârilor pronunțate de către organele jurisdicționale ale FRF;

- = Dosarul nr. 4377/2/2011 - având ca obiect cererea de suspendare a Hotărârilor pronunțate de către organele jurisdicționale ale FRF;
- = Dosarul nr. 1119/54/2011 - având ca obiect acțiune în anulare și cererea de suspendare a Hotărârii nr. 42 a Comisiei de recurs și a Hotărârii nr. 41 a CNSL

Tot în această adresă se mai arată că au mai fost promovate două acțiuni, una fiind anulată pentru neplata taxei de timbru (dosar nr. 1309/54/2011), iar alta, s-a stins prin formulare unei cereri de renunțare la judecată (dosar nr. 1343/54/2011)

Iată de ce, analizându-se situația de fapt obiectivă, așa cum a fost aceasta reflectată obiectiv, și constatându-se încălcarea repetată, intenționată, premeditată și gravă a Statutului FRF, în temeiul prevederilor art. 18 alin. (2) coroborate cu dispozițiile art. 18 alin. (1) din Statutul FRF, Comitetul executiv al FRF a adoptat hotărârea nr. 6/20.07.2011, prin care, la pct. 3, s-a dispus excluderea provizorie a clubului din cadrul FRF. Acesta este contextul în care s-a adaptat hotărârea nr. 6/20.07.2011, iar măsura adoptată, cea a excluderii provizorii este legală, este conformă cu statutul și cu regulamentele FRF și FIFA.

Decizia de excludere provizorie s-a bazat, asadar, :

-pe situația de fapt prezentată în adresa sus-mentionată, prin care se evidențiază o situație de fapt obiectivă, contrară dispozițiilor Statutare în vigoare;

-pe dispozițiile Statutare și regulamentare ale FRF și FIFA, respectiv art. 18 alin. (2) rap. la art. 18 alin. (1) Statutul Federației Române de Fotbal,

respectiv pe încălcarea în mod grav a statutului Federației Române de Fotbal, prin aceea că SC „Fotbal Club U Craiova” SA :

-a nesocotit dispozițiile art. 14 și 57 din statut relative la încălcarea jurisdicției TAS cu privire la litigiile promovate de această entitate,

-a solicitat drepturile TV ce i s-ar fi convenit pe numele altei societăți cu nume asemănător, inducând în eroare reprezentanții LPF și Ministerul Finanțelor.

Măsura adoptată a fost confirmată de Adunarea Generală a Federației Române de Fotbal cu o majoritate covârșitoare, perspectivă din care apare ca neverosimilă teza acuzării potrivit căreia scopul măsurii excluderii ar fi fost altul decât cel al sancționării comportamentului nestatutar al unui membru, care în esență a nesocotit dispozițiile art. 14 și 57 din Statut

Art. 29 din Regulamentul de aplicare al Statutului FRF (aflat în vol. II fila 62 dosar urmarire penala) prevede ca „deciziile luate de organele de jurisdicție ale FRF, rămase definitive, sunt executorii pentru membrii afiliați, membrii acestora și oricare părți ale unui litigiu, care trebuie să se conformeze acestora, în caz contrar fiind aplicabile sancțiunile prevăzute de statutul FRF la art. 18 alin. (1) lit. b) – pentru membrii afiliați.”

Observație 1 : Procurorii anticorupție și prima instanță rețin, față de apelant inculpatul Sandu Mircea – la acea dată președinte al Federației Române de Fotbal – ca „și-ar fi folosit influența și autoritatea față de Comitetul executiv al Federației Române de Fotbal” spre a adopta această hotărâre, reținând totodată în sarcina acestuia elementele constitutive ale art. 13 din legea 78 / 2000 : „fapta persoanei care îndeplinește o funcție de conducere (...) în cadrul unei persoane juridice fără scop patrimonial de a folosi influența ori autoritatea sa în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul de bani, bunuri sau alte foloase necuvenite”.

La ședința din data de 20 iulie 2011 a Comitetului executiv al Federației Române de Fotbal - compus din 14 membri - doar 12 membri au fost prezenți, iar un număr de 10 membri au votat pentru excludere, iar 2 s-au abținut. Declarațiile acestora sunt, în opinia noastră, elocvente pentru stabilirea modului în care Federația Română de Fotbal a acționat (exclusiv respectând Statutul și Regulamentul acestuia de aplicare, fără acțiunea abuzivă a președintelui sau) :

declarație martor Sfăiter Cornel Costica din data de 16 noiembrie 2016 data în fața instanței de apel: „în ședința din 08 iulie 2011, la un punct de pe ordinea de zi, Adrian Stângăciu ne-a adus la cunoștință despre situația Fotbal Club U Craiova, respectiv ca acest club acționează la instanțele

civile impotriva FRF. Eram in criza de timp pentru a stabili componenta Ligii a II-a si a III-a de fotbal, motiv pentru care trebuia actionat intr-un termen scurt pentru remedierea situatiei clubului sportiv de fotbal. In acest sens, inculpatul Mircea sandu, presedintele FRF, i-a cerut lui Adrian Stangaciu sa intocmeasca o adresa catre Fotbal Club U Craiova, prin care sa ii ceara remedierea situatiei, in sensul ca Fotbal Club U Craiova sa renunte la actiunile inaintate la instantele civile impotriva FRF (...) La punctul de pe ordinea de zi privind situatia Fotbal Club U Craiova, a intervenit Adrian Stangaciu care ne-a comunicat ca respectivul club nu isi ratrasese actiunile din justitia civila, asa cum facuse FC Bihor, care intr-o situatie similara si-a retras actiunile formulate la instantele civile. In legatura cu acest subiect, am fost mirati ca Fotbal Club U Craiova nu si-a retras actiunile, dar si ca nu isi desemnase un reprezentant care sa participe la sedinta Comitetului executiv (...) Dupa prezentarea facuta de Adrian Stangaciu cu privire la situatia Fotbal Club U Craiova, inculpatul Mircea Sandu a propus dezafilierea provizorie a Fotbal Club U Craiova. (...) Nici anterior sedintei Comitetului, nici in timpul sedintei si nici in timpul votarii, inculpatii Mircea Sandu si Dumitru Dragomir nu au exercitat amenintari, presiuni de orice fel si nici nu mi-au facut promisiuni pentru a ma determina sa exprim intr-un anumit fel votul meu. Votarea s-a realizat prin vot deschis, prin ridicare de mana. (...) Calitatea inculpatului Mircea Sandu de presedinte al FRF si de presedinte al Comitetului executiv, ca persoana care a facut propunerea de dezafiliere provizorie a Fotbal Club U Craiova, nu m-a influentat in exprimarea votului. (...) respectul pe care il am fata de Mircea Sandu nu m-a determinat sa exprim intr-un anumit fel votul respectiv".

"votul pe care l-am dat în sensul excluderii a avut la baza convingerea mea că pentru rezolvarea conflictelor clubul trebuia să meargă la TAS."²

declaratie martor GOGA IOAN OCTAVIAN: "Menționez că, nu am fost influențat în niciun mod de vreo persoană în momentul deciziei"³,

² Declarația inculpat SFAITER CORNEL COSTICA din data de 21 mai 2015;

³ Declarație învinuit GOGA IOAN OCTAVIAN din 7 noiembrie 2011;

"(...) Mentionez ca sedinta urmatoare a comitetului executiv trebuia tinuta intr-un interval scurt, deoarece la inceputul lunii august incepea liga a doua si trebuia aprobata componenta seriilor.

(...) Cu ocazia sedintei din 20 iulie 2011, la unul dintre subiectele de pe ordinea de zi, Adrian Stangaciu ne-a prezentat un referat care cuprindea situatia litigiilor in care era implicata Fotbal Club U Craiova, respectiv un istoric al dosarelor care au fost pe rolul comisiilor jurisdictionale ale federatiilor, din Comisia Nationala de Solutionare a Litigiilor si comisia de recurs. Despre litigiile mentionate, Adrian Stangaciu ne-a spus ca acestea sunt pe rolul instantelor civile, fiind declansate impotriva FRF si Comisiilor Jurisdictionale ale Federatiilor.

Cu ocazia acestor discutii, Adrian Stangaciu ne-a comunicat ca in urma sedintei din 08 iulie a emis doua adrese catre clubul craiovean pentru a-si retrage actiunile civile, comunicand ca Fotbal Club U Craiova a raspuns ca nu intelege sa-si retraga actiunile. Adresele la care Adrian Stangaciu a facut referire erau in copie printre materialele pe care le-am avut si noi la dispozitie cu ocazia sedintei comitetului executiv.

(...) In general nu discutam despre hotararile adoptate de comitetul executiv, acestea se pun in executare dupa adoptare, chiar in ziua sedintei de catre secretarul general al FRF care are atributii in acest sens.

Hotararea comitetului executiv de excludere a Fotbal Club U Craiova era una provizorie si trebuia supusa aprobarii adunarii generale a FRF.

(...) In cadrul discutiilor din sedinta din 20 iulie 2011, nici unul dintre participanti nu ne-a comunicat ca reprezentantii Fotbal Club U Craiova cunosteau de existenta sedintei comitetului executiv din acea data, respectiv de obiectul acelei sedinte, insa eu cred ca ei stiau, aspect care a rezultat din cele doua adrese care au fost trimise clubului craiovean de catre FRF.

(...) Calitatea de presedinte a FRF, a celui. Care a facut propunerea de excludere provizorie a clubului craiovean, nu m-a influentat in niciun fel in a-mi exprima votul intr-un anume fel.

As fi votat si daca propunerea de aplicare a sanctiunii excluderii provizorii a clubului craiovean si daca ar fi venit din partea inculpatului Dumitru Dragomir, sau a oricarui membru al comitetului executiv.

(...) In sedinta din 08 iulie 2011, lui Adrian Stangaciu i s-a spus sa transmiata o adresa catre Fotbal Club U Craiova prin care sa le solicite sa-si retraga actiunile civile indreptate impotriva Federatiei. Revin si arat ca Mircea Sandu a fost cel care i-a solicitat lui Adrian Stangaciu sa faca adresa in sensul anterior mentionat.

(...) Nu cunosc care era obiectul actiunii in instanta civila formulata de FC Bihor, insa Adrian Stangaciu ne-a prezentat situatia lui FC Bihor ca fiind pe acel palier cu situatia clubului craiovean, respectiv ca a dat in judecata Federatia si si-a retras actiunea." (declaratie data in fata instantei de apel la 16 noiembrie 2016)

declaratie martor RUSEN MARIN: "(...) Adrian Stangaciu ne-a adus la cunostiinta despre existenta unor litigii civile, in care FRF fusese chemata in calitate de parata de clubul de fotbal craiovean.

Din cate tin minte, cu ocazia prezentarii acestei probleme, a luat cuvantul inculpatul Mircea Sandu, care ne-a spus ca pana la urmatorul termen care urma sa fie acordat, Fotbal Club U Craiova trebuie sa faca dovada retragerii actiunilor in justitia civila pornite impotriva FRF. Cred ca Stangaciu Adrian a propus termenul de 20 iulie, drept termen pana la care Fotbal Club U Craiova sa remedieze situatia litigiilor in sensul anterior mentionat, stabilirea acestui termen era justificata de necesitatea de a stabili intr-un termen scurt competenta litigiilor din seria a doua si a treia a fotbalului, competitii sportive care ar fi trebuit sa inceapa la mijlocul lunii august. In mijlocul discutiei a intervenit Mihalache Dumitru, directorul departamentului competitii al FRF, care ne-a comunicat de necesitatea rezolvarii intr-un termen cat mai scurt al problemei deoarece exista probleme in componenta seriilor 1 din ligile de fotbal.

(...) Printre documentele aflate la mapa am observat, inainte de inceperea sedintei, existenta unui in scris din care rezulta ca Fotbal Club U Craiova, prin reprezentant Mircea Sandu, a anuntat FRF ca nu intelege sa isi retraga actiunile pornite in justitia civila.

In momentul in care s-a discutat despre situatia Fotbal Club U Craiova, președintele Mircea Sandu, care conducea sedintele, ne-a adus la cunostiinta ca Fotbal Club U Craiova a refuzat sa-si retraga actiunile inaintate instantei civile si ca trebuie aplicat regulamentul. In acel moment a

intervenit Adrian Stangaciu care ne-a adus la cunostinta prevederile art. 18 lit. B din regulament, prin care cluburile de sport afiliate FRF erau obligate sa respecte jurisdicțiile sportive, avand ca ultima instanta TAS (Tribunalul de arbitraj sportiv de la Lossan), in acel moment a intervenit inculpatul Dumitru Dragomir care a intrebat daca s-a adresat la TAS, raspunsul fiind ca nu. (...)

(...)Dupa ce s-a epuizat discutia cu privire la situatia litigiilor Fotbal Club U Craiova, Mircea Sandu, preșinte FRF, a propus excluderea provizorie a clubului de fotbal, deoarece asa se respecta regulamentul in vigoare, intrucat Fotbal Club U Craiova a incalcat regulamentul la care acesta a subscris. Cu ocazia acelor discutii nu a fost mentionata masura suspendarii clubului de fotbal. (...)

(...) Nici in ziua sedintei, nici anterior sedintei din 20 iulie 2011 si nici cu ocazia votului, nici unul dintre inculpati: Mircea Sandu si Dumitru Dragomir nu au exercitat amenintari, promisiuni sau orice forma de presiune, pentru a ma determina sa exprim intr-un anumit fel votul pe care urma sa-l exprim in cadrul sedintei comitetului executiv cu privire la excluderea provizorie a Fotbal Club U Craiova. (...)

(...) Calitatea de preșinte al FRF al inculpatului Mircea Sandu, care a facut propunerea de excludere a Fotbal Club U Craiova, nu a avut nicio influenta in ceea ce priveste votul pe care eu l-am exprimat cu privire la solicitatarea de excludere provizorie, dovada in acest sens este ca intr-o alta situatie, cand Mircea Sandu a solicitat comitetului executiv schimbarea antrenorului de fotbal al echipei nationale de fotbal Razvan Lucescu, comitetul s-a opus cu votul de 6 la 4. (...)"

declaratie martor PALARIE MARIAN : "Eu, personal, nu am fost influentat cu privire la vot, in sensul ca nu mi s-a spus cum sa votez".⁴

declaratie martor BOBAR CRISTIAN-LIVIU

declaratie martor COSTAS PAUL: "Nu m-a obligat nimeni (să votez în sensul excluderii) am fost convins de înscrisurile care mi-au fost prezentate în cadrul acelei sedinte (...)"⁵

⁴ Declarație învinuit PALARIE MARIAN din data de 9 noiembrie 2011;

⁵ Declarație inculpat COSTAS PAUL din data de 21 mai 2015;

" (...) Cazul Fotbal Club U Craiova a fost prezentat într-un mod convingător de către Adrian Stangaciu, reprezentantul oficiului juridic al FRF, respectiv un baiat tanar si bine pregatit (avand in vedere prezentele acestuia anterioare in comitetul executiv), care ne-a spus ca fapta clubului craiovean constituia o abatere grava de la statut si regulamentele FRF, prin aceea ca se adresase instantelor civile in solutionarea unor litigii. Din inscrisurile pe care le-am avut la dispozitie, cu ocazia sedintei, mi-am dat seama ca acele litigii erau indreptate impotriva FRF si comisiilor jurisdictionale ale FRF. (...)

Dupa prezentarea realizata de Adrian Stangaciu a luat cuvantul Mircea Sandu, intrebându-l pe acesta ce se impune in aceasta situatie, moment in care Adrian Stangaciu a spus ca este posibil atat aplicarea sanctiunii suspendarii clubului sportiv, cat si a sanctiunii excluderii acestui grup. Precizez ca aceste sanctiuni urmau a fi aplicate pentru abatere grava de la statut, eu intelegand ca nu era vorba de aplicarea unei sanctiuni disciplinare.

(...) Anterior sedintei din 20 iulie 2011 inculpatii Mircea Sandu si Dumitru Dragomir nu mi-au facut promisiuni, nu mi-au adus amenintari si nici nu au exercitat alte forme de presiuni sau influente pentru a ma determina sa votez într-un anumit fel, in cadrul sedintei din 20 iulie.

Calitatea de presedinte FRF si presedinte al comitetului executiv al FRF, avuta de inculpatul, Mircea Sandu in sedinta din 20 iulie 2011, la momentul la care acesta a facut propunerea de excludere a clubului craiovean nu a contat pentru mine in exprimarea votului. A contat experienta acestei persoane in calitate de reprezentant al Romaniei, in comitetul executiv UEFA. Calitatea de presedinte FRF nu m-a impresionat si nu m-a influentat in exprimarea votului. (declaratie in fata instantei de apel din 16 noiembrie 2016) "

declaratie martor STAN MARIUS : "Declar cu toata responsabilitatea că, de când sunt membru al Comitetului Executiv, nimeni nu a încercat să influențeze votul membrilor în vreun fel sau altul, inclusiv dl. Președinte Mircea Sandu"⁶.

"(...) Momentul in care s-a pus in discutie situatia litigiului in civil in care figura Fotbal Club U Craiova, Adrian Stangaciu a facut o referire la niste

⁶ Declarație învinuit STAN MARIUS din data de 14 noiembrie 2011;

documente care se aflau si in mapa pe care fiecare membru o avea la dispozitie, si anume: citatii emise catre FRF, catre Victor Piturca, documente emanand de la Fotbal Club U Craiova catre FRF, documente transmise de catre FRF catre Fotbal Club U Craiova, extrase din regulament si din statut, care reprezentau baza corespondentei dintre Federatie si Fotbal Club U Craiova. Aceste inscripții au fost prezentate de Adrian Stangaciu in sustinerea prezentarii pe care a realizat-o, pe care eu am apreciat-o ca fiind foarte convingatoare.

Nici anterior sedintei din 20 iulie 2011, nici in timpul sedintei si nici cu ocazia exprimarii votului, nici unul dintre inculpatii Mircea Sandu si Dumitru Dragomir nu au venit la mine personal, sau prin intermediul altor persoane, prin amenintari, orice forma de presiune sau promisiuni de avantaje sa mi exprim intr-un anumit fel votul pe care urma sa-l dau cu privire la propunerea de excludere Fotbal Club U Craiova. Dovada fiind, ca m-am abtinut. (...)

(...) Calitatea inculpatului Mircea Sandu de presedinte al comitetului executiv FRF nu a constituit motiv care sa ma influenteze in pozitia pe care am avut-o cu ocazia votarii propunerii de excludere a Fotbal Club U Craiova. Decizia de abtinere de la vot fiind bazata pe considerentele exclusiv personale.

(...) Din cate tin minte era o informatie publica ca la momentul sedintei, Fotbal Club U Craiova se afla in procedura insolventei, pe cale de consecinta, drepturile federative ale jucatorilor legitimated la acest club erau puse sub sechestru de catre un organ al statului. Eu, personal, aveam cunostiinta despre aceste aspecte. (...)"

declaratie martor AVRAM VASILE (data in fata instantei de apel la 14 decembrie 2016) : "(...) In ceea ce priveste sedinta din 08 iulie 2011, la unul dintre subiectele de pe ordinea de zi, s-a pus in discutie situatia de la abaterile grave de la statuturile FRF, savarsite de catre Fotbal Club U Craiova (Universitatea Craiova) si de presedintele acestuia, Adrian Mititelu. Prezentarea acestui punct s-a facut de presedintele FRF, Mircea Sandu.

Dupa ce inculpatul Mircea Sandu a prezentat obiectul subiectului de pe ordinea de zi, privind situatia clubului craiovean de fotbal, a dat cuvantul

directorului Directie juridice a FRF, respectiv Adrian Stangaciu, care a tinut o prezentare orala cu privire la situatia litigiilor dintre clubul de fotbal craiovean si FRF. In acest sens, Adrian Stangaciu mi-a aratat mai multe copii de pe citatii in care FRF era chemata in fata instantelor civile de catre Fotbal Club U Craiova si Adrian Mititelul, in calitate de presedinte al acestui club. Adrian Stangaciu a spus ca introducerea actiunilor in fata instantelor civile de catre Fotbal Club U Craiova reprezinta o abatere grava de la statutul FRF, deoarece trebuia sa se adreseze doar justitiei sportive, iar ulterior Tribunalului de Arbitraj Sportiv de la Lausanne.

Mai arat ca tot Adrian Stangaciu ne-a comunicat ca Fotbal club U Craiova avusese mai multe cauze in fata comisiilor jurisdictionale ale FRF (nu pot preciza daca actiunile au fost introduse de preseiintele clubului craiovean sau de catre FRF), iar, ulterior, impotriva solutiilor pronuntate de comisiile jurisdictionale trebuia sa se formuleze o actiune la TAS, ca ultima instanta, iar nu in fata instantelor civile, asa cum se procedase in cauza.

Revin si arat ca alaturi de situatia clubului craiovean, a fost prezentata si situatia similara a unui alt club de fotbal FC Bihor Oradea, care introduse-se o actiune la instantele civile impotriva FRF. (...)

(...) In sprijinul celor prezentate de Mircea Sandu a intervenit si directorul general al FRF, Mihalache Dumitru, care ne-a comunicat ca a facut tot ceea ce i-a fost cu putinta, luand legatura cu Fotbal Club U Craiova, de mai multe ori, pentru a-i detremina pe acestia sa-si retraga actiunilr, comunicandu-le ca in caz contrar se fac vinovati de savarsirea unor abateri grave de la statut.

(...) a intervenit si prim-vicepresedintele FRF, inculpatul Dumitru Dragomir, presedintele LPF, care ne-a comunicat ca a luat legatura de mai multe ori cu Adrian mititelul, si a incercat sa-l faca sa inteleaga pe presedintele Fotbal Club U Craiova ca are niste obligatii din statut pe care trebuie sa le respecte, sa-si retraga actiunile civile si sa se adreseze la instantele sportive, respectiv la TAS. Dumitru Dragomir ne-a comunicat ca a Adrian Mititelul a inselat FRF, obtinand virarea unor bani in contul altei societati decat cele indreptatite, facand referire la mai multe societati detinute de-a lungul timpului, respectiv FC Craiova, SC Craiova UFC Craiova.

Cu ocazia prezentării situației Fotbal Club U Craiova, Mircea Sandu ne-a adus la cunoștință că spre deosebire de acesta, SC Fotbal Club Bihor Oradea și-a retras acțiunea în justiția civilă formulată împotriva federației, astfel că nu a săvârșit nicio abatere gravă de la statut. (...)

(...) Inculpatul Mircea Sandu i-a solicitat lui Adrian Stangaciu să fie mai explicit și să precizeze dacă faptele se încadrează la suspendarea provizorie sau excluderea provizorie, iar Adrian Stangaciu a comunicat faptul că abetrile se încadrează la excluderea provizorie, indicând și articolele din statut aplicate. Mircea Sandu a supus la vot propunerea de excludere provizorie a Fotbal Club U Craiova. În urma punctului de vedere exprimat de Adrian Stangaciu propunerea de suspendare provizorie nu a fost supusă la vot. Apreciez că efectele suspendării ar fi fost aceleași ca cele ale excluderii provizorii. (...)

(...) nici inculpatul Mircea Sandu, nici inculpatul Dumitru Dragomir nu a exercitat nici o formă de presiune, constrângere, încercare de influențare directă sau indirectă, în zilele anterioare sedinței din 20 iulie 2011, în cursul acestei sedințe sau cu ocazia exprimării votului, pentru a mă determina să votez într-un sens sau alt sens, cu privire la propunerea de excludere provizorie a Fotbal Club U Craiova.

În timpul sedinței din 20 iulie 2011, dar înainte de a se trece la vot, inculpatul Mircea Sandu ne-a adus la cunoștință că faptele Fotbal Club U Craiova de a nu se adresa TAS poate atrage sancțiuni din partea FIFA și UEFA, în sensul excluderii echipelor de fotbal românești antrenate în competițiile internaționale de fotbal, sau chiar excluderea FRF din UEFA și FIFA. (...)

(...) Votul a fost unul liber, prin ridicare de mână, președintele FRF nominalizând persoanele care au votat, prin indicarea numelui și a solicitării de a-și exprima votul. Președintele FRF a exprimat ultimul vot, nu pot preciza când și-a exprimat votul prim-vicepreședintele FRF. (...)

Aceleași elemente se regăsesc, de altfel, exprimate și în stenogramele sesiunii Comitetului Executiv al FRF din 20.07.2011 și a sesiunii de adoptare a Hotărârii Adunării Generale a FRF din data de 14 mai 2012.

Analiza acestor elemente probatorii demonstrează, în opinia apărării foarte clar, faptul că gravitatea abaterii SC Fotbal Club U Craiova SA rezulta fără putință de tăgădă din nerespectarea unei obligații principale, asumate voluntar de către partea civilă la momentul aderării la Federația Română de Fotbal, dar și pe timpul existenței calității de membru afiliat, dar și din nerespectarea obligațiilor asumate, în mod liber, după ce în prealabil i-a fost adusă la cunoștință, în mai multe rânduri, încălcarea dispozițiilor statutare.

Observație 2: În legătură cu litigiul dintre SC Fotbal Club U Craiova SA și Pițurcă Victor **comisiile jurisdicționale din cadrul FRF** au pronunțat următoarele hotărâri arbitrale:

- **Hotărârea Camerei Naționale pentru Soluționarea Litigiilor nr.41/CL/10.03.2011** privind încetarea raporturilor contractuale și pretenții, la cererea reclamantului Pițurcă Victor. Prin această hotărâre s-a constatat rezilierea contractului de muncă nr. 3035/29.09.2010 înregistrat la Federația Română de Fotbal, din inițiativa angajatorului și s-au acordat despăgubiri;
- **Hotărârea Comisiei de Recurs nr. 42/CR/ 20.04.2011**, prin care s-a respins recursul declarat împotriva hotărârii nr.41/CL/2011 a Camerei Naționale pentru Soluționarea Litigiilor
- **Încheierea din 28.08.2012 a Camerei Naționale pentru Soluționarea Litigiilor și**
- **Decizia nr.106/04.10.2012** pronunțată în soluționarea dosarului cu același număr de către Comisia de Recurs a FRF, care a avut ca obiect „îndreptare eroare materială”, din cuprinsul deciziei 41/CL/2011 .

Instanțele specializate ale Curții de Apel București și Înaltei Curți de Casație și Justiție au menținut toate hotărârile arbitrale pronunțate de către Camera Națională pentru Soluționarea Litigiilor și Comisia de Recurs din cadrul Federației Române de Fotbal, în toate căile de atac ordinare și extraordinare pronunțate în contradictoriu cu SC Fotbal Club U Craiova SA (în acest sens Decizia nr. 5446/28.05.2013 a Înaltei Curți de Casație și

Justitie Secția Contencios Administrativ și Fiscal și Decizia nr.2541/2014 a Înaltei Curți de Casație și Justitie Secția I civilă nr. 3526/2013).

Prin **Decizia nr. 3526/25.06.2013** pronunțată de către Înalta Curte de Casație și Justitie Secția I civilă în dosar nr. 7553/2/2012, s-a constatat că litigiul dintre antrenorul Pițurcă Victor și angajatorul SC Fotbal Club U Craiova SA, era susceptibil de soluționare numai pe calea arbitrajului sportiv, acțiunea clubului fiind respinsă ca inadmisibilă.

Prin Ordonanțele din 02 iulie 2015 și din 28 iulie 2015, pronunțate de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justitie, Direcția Națională Anticorupție – Secția de combatere a infracțiunilor conexe infracțiunilor de corupție în soluționarea dosarului nr. 257/P/2013, respectiv prin Încheierea pronunțată de către Curtea de Apel București Secția I Penală la data de 26 noiembrie 2015, în dosarul nr. 5063/2/2015, au fost respinse plângerile penale, respectiv plângerea împotriva soluției de netrimitere în judecată, formulate de petenții SC U Craiova SA, Fan Club Universitatea Craiova Legiunea XIII SA, Peluza Sud, Valorificare Creanțe SRL, U Craiova SA, Fotbal Club U Craiova SA, și alții, împotriva membrilor Camerei Naționale pentru Soluționarea Litigiilor (CNSL) din cadrul FRF și membrilor Comisiei de recurs (CR) din cadrul FRF, prin care s-a contestat modul de interpretare și aplicare la pronunțarea hotărârilor arbitrale nr.41/CL/10.03.2011, nr. 42/CR/ 20.04.2011, *constatându-se că membrii acestora au procedat în mod corect la soluționarea cauzelor cu care au fost investiți de către părți, fără părtinire, pronunțând hotărâri în acord cu prevederile regulamentelor sportive care le guvernează jurisdicția.*

În ce privește contextul în care aceste hotărârile arbitrale de jurisdicție sportivă au fost pronunțate, trebuie avut în vedere următoarele:

- pentru buna desfășurare a activității în cadrul Federației Romane de Fotbal, funcționează și sunt instituite – conform art. 43 din Statutul FRF- *Camera Națională pentru Soluționarea Litigiilor* (ce are în vedere la judecarea cauzelor specificitatea dreptului sportiv în raport de alte ramuri de drept) și *Comisia de Recurs*, precum și *Comisia de Disciplină a FRF*, care își desfășoară activitatea în baza Regulamentului Disciplinar.

Potrivit art. 25.1 si 25.5 din Regulamentul privind Statutul si Transferul Jucătorilor de Fotbal

„litigiile izvorâte în legătură cu activitatea fotbalistică din România , în care sunt angrenate cluburi afiliate și oficiali ai acestora, oficiali ai FRF/LPF/AMFB/AJF, jucători, agenți de jucători etc., urmează a fi soluționate exclusiv de către comisiile cu atribuții jurisdicționale din cadrul FRF. Prezentele dispoziții exclud competența instanțelor judecătorești, cu excepția litigiilor privind interpretarea si executarea contractelor civile sau individuale de muncă încheiate între jucători și cluburi sau între antrenori si cluburi.”

În aceste situații de excepție, competența aparține, după cum este prevăzut în contractul de muncă/convenția civilă, comisiilor cu atribuții jurisdicționale sau instanțelor judecătorești. Dacă în contractul de muncă/convenția civilă, nu este cuprinsă o asemenea clauză compromisorie, prin care părțile stabilesc anticipat cadrul procesual în care se vor judeca eventualele litigii apărute ca urmare a executării contractului, competența aparține organismului jurisdicțional sau după caz instanței judecătorești, prima sesizată de reclamant. Cu alte cuvinte, investirea unei comisii cu atribuții jurisdicționale, exclude posibilitatea oricărei părți de a se adresa și instanțelor judecătorești, sau după caz, investirea instanței de judecată, exclude posibilitatea oricărei părți de a se adresa în același litigiu comisiilor jurisdicționale.

Potrivit art.36.17 din Regulamentul privind Statutul si Transferul Jucătorilor de Fotbal:

„calea de atac împotriva hotărârii Comisiei de recurs a FRF este la Tribunalul Arbitral al Sportului de la Lausanne”

În acord cu cele de mai sus, prin Decizia nr.5465/28.05.2013 pronunțată în dosarul nr.4186/2/2012 de Inalta Curte de Casatie si Justitie Secția Contencios Administrativ și Fiscal, a analizat si verificat legalitatea dispozițiilor și normelor procedurale înscrise în regulamentele sportive, constatând că acestea nu încalcă dispozițiile din Constituția României referitoare la liberul acces la justiție sau cele din Codul Muncii privitoare la competența de soluționare a unui litigiu de muncă.

In plus, Instanța Supremă a recunoscut competența organelor jurisdicționale ale FRF, de a soluționa litigiile dintre cluburi și jucători sau antrenori, precum și unicitatea căii de atac împotriva deciziilor Comisiei de recurs FRF/LPF:

„În prezenta cauză, intimatul-reclamant Pițurcă Victor a apelat la jurisdicția arbitrală invocând clauza cuprinsă la punctul O din contractul individual de munca nr.32148/23.09.2010, care prevede soluținarea conflictelor de către comisiile jurisdicționale ale FEF/LPF. În consecință nu poate fi reținută încălcarea dispozițiilor art.284 alin.1 din Codul Muncii....”
(pag.12)

In acelasi sens, Decizia nr. 3240 din 14 iunie 2012 a Înaltei Curti de Casație și Justiție și Decizia nr. 5465 /2013 a Înaltei Curti de Casație și Justiție, prin care s-au reținut că:

„[...] hotărârile pronunțate de aceste comisii nu pot fi cenzurate pe calea unei acțiuni în anulare prev. de art. 364 Cod procedura civila, ci doar pe căile prevăzute în statutele și regulamentele în baza cărora respectivele comisii s-au înființat și funcționează.”

„[...] decizia Comisiei de Recurs poate fi atacată la Tribunalul Arbitral al Sportului-TAS, care reprezintă jurisdicție specială reglementată de normele FIFA, hotărârea emisă având caracter arbitral. Această hotărâre poate fi contestată cu recurs conform art. 389 (1) din Codul de Procedura Civilă al Confederației Elvețiene la Tribunalul Federal, care reprezintă o instituție independentă și imparțială în sensul dispozițiilor art. 6 din CEDO”.

Așadar, Camera Națională pentru Soluținarea Litigiilor și Comisia de Recurs ale Federației Romane de Fotbal erau competente să soluționeze litigiile privind încheierea, interpretarea și executarea contractelor încheiate între cluburile participante în competițiile organizate de FRF și LPF, jucătorii și antrenorii acestora, în concordanță cu:

dispozițiile Regulamentului privind statutul antrenorului de fotbal (RSA),

art. 25. 1 și 25. 5 din Regulamentul privind Statutul și Transferul Jucătorilor de Fotbal,

26. 1 și art. 26. 2 din Regulamentul privind Statutul și Transferul Jucătorilor de Fotbal,
art. 57 din Statutul Federației Române de Fotbal.

Observatie 3: Audiata în fața instanței de apel, Mititelu Adrian a confirmat, prin afirmațiile sale, toate tezele expuse anterior de către apărarea apelantului inculpatei Federația Română de Fotbal. Dincolo de atitudinea sa refractară-ostilă înțelegerii Statutului FRF, dincolo de faptul că pe parcursul întregii proceduri judiciare în materie penală acesta a înțeles să exhibe date și elemente din cauză în spațiul public, analiza declarațiilor acestuia justifică modalitatea în care martorul a înțeles să se comporte în relația cu Federația Română de Fotbal și să interpreteze, nelegal și prin contribuția unor persoane slab calificate juridic (după cum el însuși recunoaște), normele legale:

- (...) În urma desfacerii contractului de muncă, Victor Piturca nu a contestat această decizie, însă a introdus o acțiune în fața comisiilor jurisdicționale ale FRF prin care a solicitat să se constate că eu am reziliat unilateral contractul de muncă cu acesta și că Fotbal Club Craiova să fie obligată la plata sumei compusă din primă de instalare (...) Dosarul a fost soluționat în fața comisiilor jurisdicționale, atât în fond, cât și în calea de atac (...) Am apreciat că împotriva soluțiilor pronunțate de comisiile jurisdicționale ale FRF puteam să fac acțiuni în fața instanțelor civile, însă necunoscând regulile de competență teritorială, iar avocații nestăpânind foarte bine materia, am introdus acțiuni atât la Curtea de Apel București, cât și la Curtea de Apel Craiova. Deși le-am considerat a fi litigii de muncă, atunci când am trimis juristul să le înregistreze la instanță, acțiunile au fost înregistrate în mod eronat, pe rolul secțiilor de contencios-administrativ(...) (fila 6)
- (...) După introducerea acțiunilor în fața instanțelor civile am primit din partea FRF două adrese, una semnată de Adrian Stangaciu și alta semnată de Adalbert Kassai. Prima adresă am primit-o pe fax la sediul clubului în data de 08 iulie 2011, prin care mi s-a solicitat să retrag acțiunile formulate în fața instanțelor civile împotriva FRF. (fila 6)

- (...) dupa prima adresa, si in urma consultarii cu avocatul, am transmis FRF un raspuns, in care am adus la cunostiinta ca nu este nicio problema si ca litigiile din fata instantelor civile nu sunt declansate impotriva FRF (fila 6)
- (...) pe 13 iulie am primit o a doua adresa din partea FRF in care imi spunea ca daca nu retrag actiunile din fata instantelor civile, clubul va fi exclus (fila 6)
- (...) in cadrul consultarilor cu avocatii, am aflat ca la circa 2-3 zile de la primirea celei de-a doua adrese, pe rolul uneia dintre instantele de judecata a avut loc un termen, la care a participat unul dintre reprezentanti ai Cabinetului de avocat care m-a asistat, iar acest reprezentant a observat ca in respectivul dosar a fost emisa o citatie catre Comisiile Jurisdictionale din cadrul FRF, insa nu pot preciza la acest moment calitatea in care erau citate respectivele comisii (...) (fila 6)
- (...) pe 21 iulie 2011 am primit o instiintare oficiala din partea FRF, semnata de Adalbert Kassai, prin care mi se aducea la cunostiinta excluderea, conform art. 18 din statutul FRF (...) primele doua zile am fost naucit (...) si in final am facut plangere penala dupa ce am fost in audienta la domnul Morar. (fila 7)
- (...) intrucat nu am primit o decizie de excludere, ci doar o adresa sumara, nu m-am adresat la TAS. Cunosc ca puteam sa ma adresez la TAS pentru alte litigii, insa pentru acest litigiu am apreciat ca nu ma pot adresa la TAS deoarece nu exista o prevedere expresa in acest sens. Am apreciat acest lucru fiind sfatuit de avocati (fila 7)
- (...) Nu m-am dus la Adunarea Generala a Federatiei Romane de Fotbal despre care stiam ca urma sa aiba loc, intrucat, cu o zi inainte am fost la DNA, iar procurorul Narita mi-a spus "sa-mi vad de treaba mea" (...) Nu am trimis punct de vedere al clubului pentru Adunarea Generala a FRF deoarece clubul era deja exclus, iar in cauza se incepuse urmarirea penala in legatura cu excluderea clubului (...)

- (...) recunosc ca in cadrul procesului de licentiere am intocmit si o declaratie in care am declarat ca eram de acord cu jurisdicia obligatorie a TAS (...) (fila 8)

*

2. decizia de suspendare trebuia supusa validarii Adunarii Generale a Federatiei Romane de Fotbal care putea decide continuarea suspendarii, prelungirea sau incetarea acesteia, fapt ce ar contraveni dispozitiilor art. 18 pct 2 din Statut care arata ca „daca se adopta o masura provizorie de excludere aceasta trebuie sa fie validata de Adunarea Generala”.

2.1.Premise teoretice si legale

Jurisprudenta relevanta anterioara a sustinut ca in cazul acuzatiei de abuz in serviciu trebuie dovedite, din punct de vedere obiectiv, urmatoarele:

- **conduita proprie a persoanei acuzate in legatura cu prejudiciul:** cu stiinta, nu indeplineste un act ori il indeplineste in mod defectuos ;
- **conduita proprie a persoanei acuzate in legatura cu actele de serviciu:** indeplinirea, neindeplinirea ori intarzierea indeplinirii unui act privitor la indatoririle sale de serviciu, realizarea unui act contrar acestor indatoriri ;
- **legatura dintre prejudiciul produs si atributiile de serviciu,** respectiv cuantumul prejudiciului (ICCJ, sectia penala, decizia penala nr. 3113 din 09 decembrie 2013, dosar nr.5865/1/2013).

Potrivit **Deciziei CCR nr. 405/2016 din 15 iunie 2016**, publicata in Monitorul Oficial nr. 517 din 08 iulie 2016 referitoare la exceptia de neconstitutionalitate a dispozitiilor art. 246 din Codul penal din 1969, ale art. 297 alin. 1 din Codul penal si ale art. 13² din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea si sanctionarea faptelor de coruptie, dispozitiilor art. 246 din Codul penal din 1969 si ale art. 297 alin. 1 din Codul penal sunt constitutionale in masura in care prin sintagma „indeplineste in mod defectuos” din cuprinsul acestora se intelege „indeplineste prin incalcarea legii”.

In ceea ce priveste acest palier de analiza, in contextul in care pe parcursul judecatii Ministerul Public nu a adus elemente noi in a defini ori indica eventuale incalcari punctuale de lege (ci doar a Statutului Federatiei Romane de Fotbal), apararea va face analiza doar a elementelor retinute in actul de sesizare, iar orice adaugare la acestea, nefiind aduse la cunostinta apelant-inculpatilor persoane fizice sau juridice, sunt de natura a afecta dreptul acestora la aparare.

*

3. nu a existat nicio explicatie cu privire la urgenta punerii in executare in aceasi zi sau la 3 zile a hotararii Comitetului Executiv privind SC Fotbal Club Universitatea Craiova.

*

4. in mod abuziv si nelegal contractele jucatorilor au fost desfiintate de Federatia Romana de Fotbal prin reprezentantii sai, neexistand dispozitii statuare justificative in activitatea sportiva pentru constituirea unui temei in realizarea acestora.

O astfel de teorie nu poate fi primită, având în vedere dispozițiile art. 44 din ROAF – REGULAMENTUL DE ORGANIZARE A ACTIVITĂȚII FOTBALISTICE, potrivit cărora:

„Legitimarea și transferul jucătorilor se efectuează conform prevederilor Regulamentului privind statutul și transferul jucătorilor de fotbal.

Legitimarea și transferul jucătorilor se efectuează numai la/între structuri sportive care dețin certificat de identitate sportivă și sunt afiliate la FRF/AJF/AMFB, după caz, respectiv membre ale LPF.”

Analizând dispozițiile mai sus citate se poate observa că în realitate încetarea contractelor dintre fotbaliști și clubul de fotbal a intervenit **de drept ca urmare a dezafilierii**, și nu în baza Hotărârii Comitetului Executiv cum în mod eronat s-a susținut și reținut.

*

IV. Ipoteze greșite pe care se întemeiază acuzațiile cu impact asupra infractiunii de sustragere de sub sechestru

Rechizitoriul procurorilor anticorupție și motivarea instanței de judecată s-au axat pe următoarele paliere de analiză, considerate a fi fost reținute în mod eronat :

1. măsurile asigurătorii produceau efecte la momentul dezafilierii
2. interpretarea procedurii insolvenței

1. Situația premisa reținută de prima instanță conform careia **masurile asigurătorii produceau efecte la momentul dezafilierii**, nu poate fi primită câtă vreme SC *Fotbal Club U Craiova S.A.* era supusă procedurii insolvenței, iar potrivit dispozițiilor art. 36 din Legea nr. 85/2006, de la data deschiderii procedurii se suspendă de drept toate acțiunile judiciare, extrajudiciare sau măsurile de executare silită pentru realizarea creanțelor asupra debitorului sau bunurilor sale.

Conform afirmațiilor ce au fost făcute și în fața instanței de judecată domnul Adrian Mititelu a preluat SC *Fotbal Club U Craiova SA* în toamna anului 2005. După numai câteva luni de la preluarea clubului, prin Sentința civilă nr. 89 din 15.02.2006 a Tribunalului Dolj, SC *Fotbal Club U Craiova SA* a intrat în procedură de insolvență în conformitate cu dispozițiile Legii nr. 85/2006, cererea de insolvență fiind făcută de Euroexpo SRL.

Hotărârea pronunțată în procedura insolvenței este executorie, în conformitate cu dispozițiile art. 12 din Legea nr. 85/2006. Prin urmare, calea de atac exercitată nu are de efect suspendarea executării hotărârii pronunțate de judecătorul sindic.

Împotriva Sentinței nr. 89/2006 s-a formulat un recurs, admis prin Decizia nr. 824/2006 a Curții de Apel Craiova, dar prin Decizia nr. 109/31.01.2007 a Curții de Apel Alba-Iulia, Decizia nr. 824/2006 a Curții de Apel Craiova a fost anulată (într-o contestație în anulare formulată de Euroexpo SRL), iar recursul împotriva Sentinței nr. 89/2006 a fost respins.

Debitoarea SC *Fotbal Club U Craiova SA* a formulat și o revizuire a Sentinței Civile nr. 89/2006. La data de 5 februarie 2010 prin încheierea nr. 5 pronunțată în dosarul nr. 1497/63/2010, Tribunalului Dolj a dispus suspendarea provizorie a executării Sentinței nr. 89/15.02.2006 până la soluționarea cererii de suspendare formulată în dosarul ce avea ca obiect revizuirea acestei sentințe.

La data de 08.04.2011 prin încheierea nr. 2686/COM, Tribunalul Constanța a dispus în dosarul nr. 1464/63/2010 „suspendarea executării Sentinței nr. 89/15.02.2006 pronunțată de Tribunalul Dolj în dosarul nr. 12047/63/2007 (număr vechi 157/F/2005) până la soluționarea cererii de revizuire a aceleiași hotărâri”.

La data de 21.06.2011 prin Sentința civilă nr. 4917/COM, Tribunalul Constanța a respins cererea de revizuire formulată de SC *Fotbal Club U Craiova SA* împotriva Sentinței civile nr. 89/15.02.2006 a Tribunalului Dolj.

În considerentele Sentinței civile nr. 615/SIND din 13.03.2013 a Tribunalului Brașov, se reține că procedura de insolvență deschisă la data de 15 februarie 2006 a fost suspendată până la data de 21 iunie 2011, în vederea soluționării unei cereri de revizuire

Or, în conformitate cu art. 36 din Legea nr. 85/2006:

„De la data deschiderii procedurii se suspendă de drept toate acțiunile judiciare, extrajudiciare sau măsurile de executare silită pentru realizarea creanțelor asupra debitorului sau bunurilor sale, cu excepția acțiunilor exercitate în cadrul unui proces penal”

Asadar executarea Sentinței nr. 89/2006 a fost suspendată în perioada 5 februarie 2010 – 21 iunie 2011 și admitând că în perioada de suspendare a executării Sentinței civile nr. 89/2006 s-ar fi putut face acte de executare, de la data de 21 iunie 2011, toate acele de executare silită își suspendă efectele în temeiul art. 36 din Legea nr. 86/2006.

În acest este de altfel și răspunsul ANAF către SC *Fotbal Club U Craiova SA*, în care se arată că începând suspendarea Sentinței civile nr. 89/15.02.2006 se revine la situația anterioară suspendării. Tot în această adresă ANAF invocă dispozițiile art. 36 din Legea nr. 85/2006, arătând că „Așadar, potrivit acestor dispoziții legale, orice urmăriri individuale în legătură cu debitorul, nu pot fi realizate, toate acțiunile desfășurându-se în

cadrul procedurii organizate, cu participarea tuturor creditorilor, măsură justificată de caracterul colectiv și concursul al procedurii insolvenței”.

Or, faptele pentru care pretins săvârșite datează 20 iulie 2011, așadar la o lună după ce se reluase procedura insolvenței deschise de altfel în anul 2006.

Prin Sentința nr. 1124/SIND din 09.04.2014 a Tribunalului Brașov, SC Fotbal Club U Craiova SA a intrat în procedură de faliment, astfel că de la această dată administratorul statutar al societății a fost și desesizat și nu mai are drept de administrare a clubului.

Reiterăm că în conformitate cu art. 36 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, de la data de deschiderii procedurii de insolvență se suspendă de drept toate acțiunile judiciare, extrajudiciare sau măsurile de executare silită pentru realizarea creanțelor asupra debitorului sau a bunurilor sale și că procedura insolvenței împotriva FOTBAL CLUB U CRAIOVA SA s-a deschis la data de 15.02.2006.

Cu ocazia analizării excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 36 din Legea nr. 85/2006, Curtea Constituțională a stabilit prin Decizia nr. 169/19.03.2013 de respingere a excepției:

„că existența unor acțiuni paralele cu procedura concursală, consensuală a legii speciale a insolvenței, ar produce incertitudine cu privire la masa credală, fapt ce ar face imposibilă evaluarea activului și pasivului averii debitorului, în vederea distribuirii rezultatului lichidării.”

Prin dispozițiile legii speciale, legiuitorul a avut în vedere ca toate acțiunile judiciare, extrajudiciare sau măsurile de executare silită, prin care creditorii urmăresc realizarea creanțelor împotriva debitoarei să fie suspendate de drept, aceștia urmând să-și realizeze creanța numai în cadrul procedurii colective a insolvenței, unde pot participa în mod activ pentru recuperarea creanțelor, pot formula cereri de înscriere în tabelul creanțelor împotriva debitorului, sau după caz, pot solicita plata acestora în cazul creanțelor născute în timpul procedurii.

S-a avut în vedere că rațiunea instituirii acestei măsuri, are la baza asigurarea înlăptuirii caracterului colectiv al procedurii de insolvență, unde activul și pasivul societății debitoare va fi stabilit în mod unitar de către judecătorul sindic. Practica judiciară în domeniu este constantă, în sensul arătat prin decizia Curții Constituționale.

Așadar, procedura insolvenței SC Fotbal Club U Craiova SA, a fost redeschisă la data de 21.06.2011 prin decizia Tribunalului Brașov.

De la data redeschiderii procedurii de insolvență, **sechestrul asigurator instituit prin PV nr.1119/31.01.2011 emis de ANAF, a încetat de drept ca efect al aplicării dispozițiilor art. 36 din Legea nr. 85/2006 (fiind un act de executare silită), valorificarea creanțelor tuturor creditorilor urmând calea prevăzută de legea specială, sechestrul instituit de către ANAF.**

Cu toate acestea, în anul 2011, ANAF-DGFP Dolj a întocmit dosarul de executare nr. F37, având ca obiect procedura de executare silită împotriva SC Fotbal Club U Craiova SA pentru creanțele fiscale în sumă de 9.906.095 lei și respectiv de 2.049.281 lei, „Procese verbale de sechestrul pentru bunuri mobile” din data de 31 ianuarie 2011 și data de 5 iulie 2011.

Prin aceste procese verbale au fost sechestrate „drepturi federative jucători”, evaluate prin estimare la 15.800.000 lei și respectiv 2.000.000 lei, în realitate prin cel de al doilea proces verbal sechestrul privind drepturi în valoare de 1.000.000 lei pentru că unul dintre jucătorii menționați în cel de al doilea proces verbal este menționat și în primul proces verbal.

Independent de existența unor motive de nelegalitate a proceselor verbale de sechestrul din data de 31 ianuarie 2011 și data de 5 iulie 2011 este de remarcat faptul că, odată deschisă sau reluată procedura de insolvență (în cauză procedura a fost deschisă la 15 februarie 2006 și reluată procedura de insolvență la data de 21 iunie 2011), efectele celor două procese verbale de sechestrul au fost suspendate, în conformitate cu art. 36 din Legea nr. 85/2006 de drept.

Amintim în acest sens că prin adresa nr. 3418/01.08.2011 emisă de către ANAF Direcția Generală a Finanțelor Dolj, în considerarea Legea nr.85/2006, organul fiscal și-a însușit punctul de vedere, arătând că „nu

poate dispune cu privire la transferul jucătorilor de fotbal legitimați la SC Fotbal Club U Craiova SA, întrucât după data deschiderii procedurii, competența aparține instanței de judecată”.

În alte cuvinte, procesele verbale de sechestru din 31 ianuarie 2011 și 5 iulie 2011, odată cu pronunțarea soluției de încetare a suspendării procedurii insolvenței Fotbal Club U Craiova SA, nu mai produceau niciun efect în privința indisponibilizării „drepturilor federative” menționate în acestea, având în vedere consecința firească a dispozițiilor art. 36 din Legea nr. 85/2006, consfințită și în cuprinsul Deciziei nr. 169/19.03.2013 a Curții Constituționale a României de respingere a excepției de neconstituționalitate prin care a reținut „că existența unor acțiuni paralele cu procedura concursuală, consensuală a legii speciale a insolvenței, ar produce incertitudine cu privire la masa credală, fapt ce ar face imposibilă evaluarea activului și pasivului averii debitorului, în vederea distribuirii rezultatului lichidării.”

Trebuie de asemenea avut în vedere că, în cadrul procedurii insolvenței, Statul Român nu beneficiază de un drept de preferință, creanța bugetară urmând a fi plătită în ordinea stabilită de art. 123 din Legea nr. 85/2006, fiind situată la distribuiri de sume pe poziția nr. 4 din lista creditorilor, după plata cheltuielilor procedurii, a creanțelor izvorâte din raporturi de muncă și după plata creanțelor reprezentând credite, cu dobânzile și cheltuielile aferente.

Prioritar conform art. 123 pct. 2 din Legea nr. 85/2006, se plătesc creanțele izvorâte din raporturi de muncă, cuantumul acestora conform tabelului definitiv consolidat este de **33.674.197,13 lei.**

Eventualul prejudiciu adus bugetului de stat, trebuia raportat la procedura insolvenței, după cum urmează:

- a. Se stabilește totalul averii societății în faliment, rezultat din valorificarea bunurilor din averea sa;
- b. Se repartizează sumele datorate către creditorii cu rang superior creditoarei bugetare, în ordinea prevăzută de art. 123 din Legea nr. 85/2006

c. Se verifică dacă, creanța Statului Român poate fi îndeostulată.

Este nedovedit și impropabil ca valoarea totală a averii falitei, incluzând aici și eventualele „drepturi federative” ale clubului, puteau depăși această valoare (33.674.197,13 lei), pentru ca din suma rezultată, să fie îndeostulată creditoarea bugetară, respectiv partea civilă U Craiova (societate în faliment).

Mai mult, odată intrarea în procedura de faliment debitoarea este dizolvată conform art. 107 din Legea nr. 85/2006, apoi lichidată, clubul de fotbal exclus din competițiile sportive organizate de FRF/LPF/UEFA, contractele în derulare cu jucătorii încetând.

Contractele jucătorilor ar fi încetat și prin trecerea timpului, procedura insolvenței fiind de lungă durată, valorificarea dreptului de joc în timpul procedurii fiind impropabilă.

În context, este de reținut că judecătorii instanței specializate au stabilit că „intrarea în procedura de faliment a SC Fotbal Club U Craiova SA nu s-a datorat Hotărârii Comitetului Executiv al Federației Romane de Fotbal nr.6/2011, ci ca urmare a restanțelor acumulate de către U Craiova anterior măsurii dezafilierii, pentru plata datoriilor către finanțele publice, fotbaliști, antrenori (pag. 48 din Hotărârea nr. 1124/09.04.2014 pronunțată de Tribunalul Brașov prin care planul de reorganizare SC Fotbal Club U Craiova SA a fost respins, și s-a dispus intrarea în faliment, publicată în din Buletinul Procedurilor de Insolvență nr.10023/26.05.2014).

*

V. Latura civila

În ceea ce privește latura civila a procesului penal, opinia apărării este că Ministerul Public și nici instanța de fond nu au individualizat în mod corespunzător prejudiciul, una dintre cele patru condiții necesare a fi îndeplinite și ulterior determinate, în vederea atragerii răspunderii civile delictuale.

Potrivit dispozițiilor art. 19 din Codul de procedură penală „Acțiunea civilă exercitată în cadrul procesului penal are ca obiect tragerea la răspundere civilă delictuală a persoanelor responsabile potrivit legii civile pentru prejudiciul produs prin comiterea faptei care face obiectul acțiunii penale.”

Din această perspectivă în vederea atragerii răspunderii civile delictuale, urmează să se aplice regulile specifice de drept civil.

În acest sens arătăm că prejudiciul este, pe lângă existența faptei ilicite, cea mai importantă condiție a răspunderii civile delictuale. În lipsa îndeplinirii condiției producerii unui prejudiciu, nicio faptă delictuală nu dă naștere la daune-interese, întrucât persoana vătămată practic nu a suferit nicio pagubă care să necesite o reparare. Încercând să ofere o definiție cât mai cuprinzătoare acestei noțiuni, doctrina de specialitate a reținu că „Prejudiciul este nu numai condiția răspunderii reparatorii, ci și măsura ei, în sensul că ea de angajează doar în limita prejudiciului injust cauzat.”⁷

Cu privire la întinderea prejudiciului reparabil, trebuie să menționăm că prejudiciul produs în urma unei fapte ilicite se repară integral, o importanță deosebită reprezentând-o însă cuantificarea acestuia.

În concret, cuantificarea prejudiciului este o chestiune ce ține de proba dreptului, pe de o parte, și de întinderea acestuia, pe de cealaltă parte, cu atât mai mult cu cât legiuitorul român, spre deosebire de cel al altor sisteme de drept, precum cel francez, nu a optat pentru legiferarea unor grile de cuantificare a anumitor prejudicii concrete suferite de persoane, statuând generic că prejudiciul suferit se repară integral, ținând de persoana în cauză să demonstreze întinderea exactă a prejudiciului.

În acest context legislativ român, Codul civil pune la dispoziția persoanelor interesate anumite criterii dirijoare pentru determinarea/cuantificarea prejudiciilor supuse reparației.

Este de subliniat că prejudiciul are, după o clasificare două componente, prejudiciul efectiv suferit (*damnum emergens*) și beneficiul nerealizat (*lucrum cessans*).

⁷ L.Pop, I.F.Popa, St.I.Vidu, *Tratat elementar de drept civil. Obligațiile*, prima ediție, Ed. Universul Juridic, București, 2012, p. 412.

Sub aspectul criteriului momentului producerii prejudiciului, acesta se împarte în prejudiciul actual și prejudiciul viitor.

Prejudiciul actual este cel care s-a produs deja la momentul formulării solicitării de reparare, acesta fiind deja produs la acel moment s-a produs deja la acest moment. Acesta este cert și pe cale de consecință se repară în integralitatea sa, în măsura în care întinderea sa este probată.

Prejudiciul viitor este reparabil numai în măsura în care este cert. Prejudiciul viitor este cert sau sigur și deci reparabil numai dacă „*deși încă nu s-a produs este sigur că se vor produce, putând fi stabilită întinderea sau valoarea lor, pe bază de elemente îndestulătoare*”. Pe de altă parte, prejudiciul viitor mai are o componentă de aleatoriu, acesta fiind prejudiciul viitor, dar eventual, „a căror producere în viitor este nesigură”, neavând deci caracter cert.

Or, în măsura în care acest tip de prejudiciu viitor nu este cert, nu dă naștere la reparație.

Astfel, dacă nu se poate dovedi faptul că se va produce cu siguranță, atunci nu se va putea repara. Pe cale de consecință, se repară doar prejudiciile certe sau pentru care certitudinea planează asupra producerii lor în viitor. În acest ultim caz se va repara acest tip de prejudiciu numai în măsura în care se poate cuantifica măsura în care se va putea produce în viitor și numai în aceste limite.

Cu privire la prejudiciu, o discuție aparte trebuie făcută relativ la acoperirea prejudiciului prin pierderea unei șanse.

„Distincția dintre un prejudiciu viitor reparabil și un prejudiciu eventual, care nu este reparabil, se poate sesiza în cadrul prejudiciilor care sunt rezultatul pierderii unei șanse”⁸.

Deși nu este incident în cauză, având în vedere că pretinsa faptă ilicită a fost săvârșită anterior datei de 1 octombrie 2011, pentru identitate de reținui arătăm că Noul Codul civil reglementează în art. 1385 alin. (4) posibilitatea de a repara prejudiciul cauzat unei persoane prin pierderea unei șanse, astfel:

⁸ L.Pop, I.F.Popa, St.I.Vidu, *op. cit.*, p. 416.

„Dacă fapta ilicită a determinat și pierderea șansei de a obține un avantaj sau de a evita o pagubă, reparația va fi proporțională cu probabilitatea obținerii avantajului ori, după caz, a evitării pagubei, ținând cont de împrejurări și de situația concretă a victimei”.

Ceea ce este de observat încă dintru început este că prejudiciul suferit prin pierderea unei șanse nu este reparabil *eo ipso, tale quale*, ci doctrina⁹ a impus respectarea și verificarea îndeplinirii unor condiții, acestea fiind:

- a. Șansa trebuie să fie reală și serioasă,
- b. Pierderea unei șanse trebuie să fie consecința directă a faptei ilicite.

a. Nu orice pierdere a unei șanse este aptă a fi acoperită. Victima trebuie să dovedească că șansa pe care o invocă nu este iluzorie, ci efectivă și că exista posibilitatea ca evenimentul să se producă astfel cum acesta îl invocă. De exemplu, pentru a face proba acestui aspect nu este suficientă simpla invocare în acest sens, ci trebuie să dovedească că a început demersurile pentru a se realiza șanse pe care o invocă. Mai departe, chiar dacă demersurile au fost luate, pretinsa persoană prejudiciată va trebui să dovedească faptul că acestea erau apte a duce la realizarea șansei pe care o invocă. În măsura în care și această etapă este surmontată, prejudiciul astfel creat, în condițiile dovedite cum am precizat nu se va repara în integralitate, ci în mod proporțional.

Mai mult decât aceste considerații teoretice este de precizat că pretinsa persoană prejudiciată nu poate justifica prejudiciul solicitat, în condițiile în care aceasta nu a făcut dovada că a întreprins acțiuni în sensul realizării șansei. Menționăm acest lucru, întrucât echipa de fotbal nu a fost dispunerii măsurii nu a produs niciodată sume ce s-ar apropia de valorile celor acordate cu titlu de prejudiciu viitor constând în sumele ce ar fi fost realizate de SC Fotbal Club U Craiova S.A.

După cum am arătat, trebuie să dovedească că șansa pe care o invocă nu este iluzorie, ci efectivă și că exista posibilitatea ca evenimentul

⁹ L.Pop, I.F.Popa, St.I.Vidu, *op. cit.*, p. 416.

să se producă astfel cum acesta îl invocă, or în cazul de față pretinsă victimă nu a făcut decât să afirme o valoare pe care o pretinde cu titlu de prejudiciu fără a proba că șansa nu este una iluzorie.

Mai mult, chiar dacă vorbim de jocuri sportive în care elementul alea, de aleatoriu este foarte mare sau cel puțin mai mare decât în domeniile reale, totuși reclamanta nici măcar nu a început să facă o probă pentru a-și dovedi pretențiile, or întrucât *onus probandi incumbit ei qui dicit, non ei qui negat*, aceasta trebui să facă proba odată cu realizarea solicitării de reparare a prejudiciului.

Un indiciu cu privire la caracterul iluzoriu al pretinsului prejudiciu este acela că deși valoarea daunelor se pretinde a fi de ordinul sutelor de milioane de euro, ANAF cu ocazia întocmirii proceselor verbale privind instituirea măsurilor asigurătorii evaluează prin estimare drepturile federative la 15.800.000 lei.

Această discrepanță între valorile „evaluate prin estimare” de către ANAF și cele pretinse de persoana prejudiciată, dublată de lipsa de probe de natură a arăta pe de o parte valoarea anterioară a clubului craiovean iar pe de altă parte caracterul efectiv al șansei pierdute, fac imposibilă determinarea efectivă a eventualului prejudiciu suferit pe baza probelor existente la dosar și prin urmare imposibil de reparat.

b. Cea de-a doua condiție este verificată în existența legăturii de cauzalitate dintre faptă și prejudiciu. Astfel, acest prejudiciu este reparabil doar dacă reclamanta poate dovedi că prin intervenția faptei ilicite s-a ocazionat producerea unui eveniment viitor de natură a-i crea acesteia un prejudiciu.

Cu privire la întinderea reparării prejudiciului produs prin pierderea unei șanse, este de observat că legiuitorul nu admite o acoperire integrală a prejudiciului pe care reclamanta în reclamă, ci trebuie reținut că „reparația este, de regulă, [...] inferioară avantajelor care ar fi rezultat din valorificarea șansei în cauză” – „reparația va fi proporțională cu probabilitatea obținerii avantajului ori, după caz, a evitării pagubei, ținând cont de împrejurări și de situația concretă a victimei”.

În ce privește sumele pretinse de ANAF, nu se poate pune problema unui prejudiciu în lipsa unei fapte ilicite, în condițiile în care apelant-inculpata Federația Română de Fotbal nu a comis o eventuală faptă de sustragere de sub sechestru, perspectivă din care sumele datorate bugetului de stat, trebuiau raportat la procedura insolvenței, aceasta fiind o chestiune de desocotire dintre creditorul ANAF și debitorul SC Fotbal Club U Craiova S.A., după cum deja am arătat, în urma parcurgerii următoarelor etape:

- a. Se stabilește totalul averii societății în faliment, rezultat din valorificarea bunurilor din averea sa;
- b. Se repartizează sumele datorate către creditorii cu rang superior creditoarei bugetare, în ordinea prevăzută de art. 123 din Legea nr. 85/2006
- c. Se verifică dacă, creanța Statului Român poate fi îndeștulată.

Este nedovedit și improbabil ca valoarea totală a averii falitei, incluzând aici și eventualele „drepturi federative” ale clubului, puteau depăși această valoare (33.674.197,13 lei), pentru ca din suma rezultată, să fie îndeștulată creditoarea bugetară, respectiv partea civilă U Craiova (societate în faliment).

V. CONCLUZII

Pentru argumentele mai sus arătate, vă solicităm ca prin hotărârea pe care o veți pronunța să dispuneți:

- admiterea apelului, desființarea Sentinței penale nr. 1461/13.06.2016 și rejudecând cauză achitarea apelant-inculpatei Federația Română de Fotbal în temeiul dispozițiilor art. 396 din Codul de procedură penală coroborate cu cele ale art. 16 alin. (1) lit. b din același act normativ pentru:

- infracțiunea de abuz în serviciu prevăzută de dispozițiile art. 297 din Codul penal, cu aplicarea art. 309 Cod penal ;
- infracțiunea de sustragere de sub sechestru prevăzută de dispozițiile art. 261 din Codul penal;

- respingerea acțiunilor civile formulate în cauză de către FOTBAL CLUB UNIVERSITATEA CRAIOVA S.A. și Ministerul Finanțelor Publice – Agenția Națională de Administrare Fiscală, precum și ridicarea măsurii sechestrului asigurător dispusă prin Ordonanța nr. 316/P/2011 din data de 03.04.2012 asupra bunurilor apelant-inculpatei Federatia Romana de Fotbal ;

- înlăturarea motivelor de apel formulate pentru FOTBAL CLUB U CRAIOVA S.A. de către administratorul special Moise Mircea, având în vedere că acestea au fost promovate de o persoană căreia nu îi mai este permisă reprezentarea societății, câtă vreme potrivit dispozițiilor art. 47 din Legea nr. 85/2006, odată cu trecerea la procedura falimentului dreptul de administrare încetează de drept, societate supusă unei astfel de proceduri urmând a fi reprezentată exclusiv de lichidatorul judiciar.

- in ce privește latura civilă, respingerea acțiunilor civile formulate în cauză de către FOTBAL CLUB UNIVERSITATEA CRAIOVA S.A. și Ministerul Finanțelor Publice – Agenția Națională de Administrare Fiscală, precum și ridicarea măsurii sechestrului asigurător dispusă prin Ordonanța nr. 316/P/2011 din data de 03 aprilie 2012 asupra bunurilor apelant inculpatei Federatia Romana de Fotbal.